

โครงการ

การเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์

ชื่อโครงการ การประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาดของโรคติดเชื้อ

โควิด-19 ในประเทศไทย

Graph signal processing to identify the epidemic pattern

of COVID-19 in Thailand

ชื่อนิสิต นาย ศรัณย์พัทธ ศุจินันท์ชยะกูร 6133758323

ภาควิชา คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์

สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์

ปีการศึกษา 2564

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย

นาย ศรัณย์พัทธ ศุจินันท์ชยะกูร

โครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Graph	signal	processing t	o identif	v the e	enidemic	nattern	of CC	∩\/ID-19	in	Thailand
urapri	Signat	processing t	o lucitui	y tric t	placific	pattern	OI CC	J 1 1 D-19	11 1	maitanu

Sarunpart Suginunchayagun

A Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Bachelor of Science Program in Computer Science Department of Mathematics and Computer Science

Faculty of Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

การประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาดของ หัวข้อโครงงาน โรคติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย นาย ศรัณย์พัทธ ศุจินันท์ชยะกูร โดย วิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาธร เหลืองสดใส อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานร่วม อาจารย์ ดร. ทรรปณ์ ปณิธานะรักษ์ ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับโครงงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต ในรายวิชา 2301499 โครงงานวิทยาศาสตร์ (Senior Project) รั้งหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร. รตินันท์ บุญเคลือบ) และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะกรรมการสอบโครงงาน *() 65 / เมลา* อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานหลัก (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาธร เหลืองสดใส) พรพา ปลิธพะ ไกป อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานร่วม (อาจารย์ ดร. ทรรปณ์ ปณิธานะรักษ์) ______ กรรมการ (ศาสตราจารย์ ดร. ชิดชนก เหลือสินทรัพย์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิติพร พลายมาศ)

นาย ศรัณย์พัทธ ศุจินันท์ชยะกูร: การประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาดของโรค ติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย. (Graph signal processing to identify the epidemic pattern of COVID-19 in Thailand) อ.ที่ปรึกษาโครงงานหลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาธร เหลืองสดใส, อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานร่วม : อาจารย์ ดร. ทรรปณ์ ปณิธานะรักษ์, 71 หน้า.

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อระบุรูปแบบการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย โดยอ้างอิงวิธีการมาจากงานวิจัยของ Yang Li และ Gonzalo Mateos จากการสร้างกราฟจากข้อมูล ระยะห่างระหว่างอำเภอรวมทั้งสิ้น 928 อำเภอ และสร้างสัญญาณจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อราย สัปดาห์ในแต่ละอำเภอตลอด 39 สัปดาห์นับตั้งแต่เริ่มการระบาดระลอกที่ 3 จนถึงการระบาดสงบลง หรือตั้งแต่ 1 เมษายน 2564 จนถึง 30 ธันวาคม 2564 ในการศึกษานี้เสนอวิธีการที่แตกต่างไปจาก งานวิจัยของ Yang Li และ Gonzalo Mateos โดยสร้างกราฟสำหรับนำไปทำการประมวลผล สัญญาณกราฟด้วยข้อมูลระยะห่างระหว่างอำเภอ แทนการใช้ข้อมูล สถานที่ทำงานของประชากรใน แต่ละอำเภอ (commute flow) และได้เสนอวิธีการระบุรูปแบบการระบาดด้วยกระบวนการปรับ สัญญาณในช่วงความถี่ต่ำและสัญญาณในช่วงความถี่ต่ำ ผลการศึกษาพบว่าวิธีการที่เสนอสามารถระบุ รูปแบบการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 โดยผลลัพธ์ที่ได้จะมีค่าชุดเดียวที่ใช้อธิบายถึงรูปแบบการระบาดทำให้การระบุรูปแบบการระบาดในแต่ละอำเภอทำได้ชัดเจนมากขึ้น และสามารถแบ่งรูปแบบการระบาดได้ละเอียดมากขึ้น โดยสามารถแบ่งรูปแบบการระบาดออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ บริเวณที่ มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่ารอบข้าง และบริเวณที่ มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่ารอบข้าง

ภาควิชา ค <i>ถ</i> ึ	นิตศาสตร์และวิทยาการศ	าอมพิวเตอร์	ลายมือชื่อนิสิต	ปลุบ กภุ <i>ท</i> ุน	ปรินินทั้งย <u>ะ กร</u>
สาขาวิชา	วิทยาการคอมพิวเตอร์	ลายมือชื่อ อ.ร์	ที่ปรึกษาโครงงานหลัก	(100	foodal!
ปีการศึกษา <u>.</u>	2564	ลายมือชื่อ อ.ร์	ที่ปรึกษาโครงงานร่วม <u>.</u>	اكملاور	J.V201.5/V?

6133758323: MAJOR COMPUTER SCIENCE

KEYWORDS: Graph signal processing, COVID-19

SARUNPART SUGINUNCHAYAGUN: GRAPH SIGNAL PROCESSING TO IDENTIFY THE EPIDEMIC PATTERN OF COVID-19 IN THAILAND. ADVISOR: ASST. PROF. ARTHORN LUANGSODSAI, Ph.D., CO-ADVISOR: THAP PANITANARAK, Ph.D., 71 pp.

The purpose of this research was to identify the epidemic pattern of COVID-19 in Thailand, based on a methodology derived from the study of Yang Li and Gonzalo Mateos. In this method, a graph was constructed from the distance data of 928 districts and signal was constructed from data on the number of weekly cases in each district for 39 weeks from the start of the third wave of outbreaks to the end of the outbreak or from 1 April 2021 until 30 December 2021. This study proposed a different approach from Yang Li's. First, a graph was constructed for the graph signal processing from distance between district data instead of using commute flow data and proposed a method for identifying the epidemic pattern by an ideal graph signal smoothing process and using only low-frequency signals instead of using signals from both low frequency and high frequency ranges. The results of the study showed that the proposed method can identify the epidemic pattern of COVID-19. The results was a single set of values that described the epidemic pattern which made more efficiently and divided the epidemic pattern more clearly. The epidemic pattern can be divided into three types: regions with a similar infection to the neighbors, regions with less infection than the neighbors, and regions with higher infection than the neighbors.

Department : <u>Mathematics and Computer</u>	<u>Science</u> Student's Sigi	nature ศัพท์พัทธ สุจิผินที่ชบะกุร
Field of Study : <u>Computer Science</u>	Advisor's Signature	(100 /000ll
Academic Year · 2021	Co-advisor's Signatur	e NSDA JEBRUZE

กิตติกรรมประกาศ

โครงงาน "การประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย" ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาธร เหลืองสดใส อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร. ทรรปณ์ ปณิธานะรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม ที่คอย ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข ข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้โครงงานมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยความเอาใจใส่ ตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงงานจนกระทั่งโครงงานสำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ชิดชนก เหลือสินทรัพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิติพร พลายมาศ กรรมการสอบโครงานสำหรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ควรแก้ไข และได้ชี้แนะ แนวทางให้โครงงานมีความสมบุรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ ครอบครัวที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดัน จนโครงงานชิ้นนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณอาจารย์ท่านอื่นที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้ ผู้วิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในทฤษฎีต่าง ๆ และได้ฝึกทักษะให้ผู้วิจัยมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่ ซับซ้อน อันเป็นประโยชน์ในการดำเนินโครงงานนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ภาษาไทยง
บทคัดย่อ	ภาษาอังกฤษจ
กิตติกรรม	มประกาศฉ
สารบัญ	
สารบัญต	าราง
สารบัญภ	าพ
บทที่ 1 เ	เทนำ1
1.1	ความเป็นมาและเหตุผลการวิจัย
1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย
1.3	ขอบเขตการวิจัย
1.4	ขั้นตอนการวิจัย
1.5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
1.6	โครงสร้างของรายงาน
บทที่ 2 ง	านวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.1	หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง5
2.2	ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
บทที่ 3 วิ	ธีการวิจัย11
3.1	บทน้ำ
3.2	การสร้างสัญญาณ12
3.3	การสร้างกราฟ
3.4	การปรับสัญญาณกราฟเรียบแบบอดมคติ

3.5	การกำหนดค่า magnitude ประจำอำเภอสำหรับนำไประบุรูปแบบการระบาด	. 15
บทที่ 4 ผ	ลการวิจัย	. 21
4.1	ผลการทดลองการปรับสัญญาณเรียบด้วย filter ที่แตกต่างกัน	. 21
4.2	การทดสอบสมมติฐาน T-test	. 23
4.3	การสร้าง Heatmap ที่ได้จากค่า magnitude ประจำอำเภอ	. 31
บทที่ 5 ข้	้อสรุปและข้อเสนอแนะ	. 35
5.1	ข้อสรุป	. 35
5.2	ข้อเสนอแนะ	. 35
รายการอ้	้างอิง	. 37
ภาคผนวเ	า ก แบบเสนอหัวข้อโครงงาน รายวิชา 2301399 Project Proposal ปีการศึกษา 2564	. 40
ภาคผนวเ	า ข ภาพผลลัพธ์สัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบที่ได้ในแต่ละ filter	. 46
ภาคผนวเ	า ค ตัวอย่างส่วนของโปรแกรมที่ใช้ในการประมวลผลสัญญาณกราฟ	. 53
ประวัติผู้เ	ขียน	. 60

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: ตัวอย่างค่าสัญญาณ แถวคืออำเภอ 928 อำเภอ	13
ตารางที่ 3.2: ตัวอย่างค่า magnitude ทั้ง 39 สัปดาห์ ในแต่ละอำเภอ	16
ตารางที่ 3.3: ตัวอย่างค่า magnitude สัปดาห์ที่ 13 และ14 ในแต่ละอำเภอ	16
ตารางที่ 3.4: ตัวอย่างค่า magnitude ในแต่ละอำเภอโดยมีอำเภอทั้งหมด 928 อำเภอ ที่ค่	านวณได้
จากสมการ (8)	18
ตารางที่ 3.5: ตัวอย่างค่า magnitude รายสัปดาห์ 39 สัปดาห์ในแต่ละอำเภอโดยมีอำเภอ	งทั้งหมด
928 อำเภอ ที่คำนวณได้จากสมการ (9)	19
ตารางที่ 4.1: ความแปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณที่ผ่านการกรองด้วย filter ที่ต่างกันเ	ฆ่อความ
แปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณตั้งต้น	21
ตารางที่ 4.2: การแจกแจงความถี่ของค่า magnitude ที่สร้างได้จาก filter ที่ต่างกัน	
ตารางที่ 4.3: ตัวอย่างกลุ่มข้อมูลที่นำมาทดสอบ	24
ตารางที่ 4.4: ตัวอย่างค่าความแปรปรวนประจำอำเภอในแต่ละกลุ่มข้อมูลที่นำมาทดสอบ	27

สารบัญภาพ

หน้า
ภาพที่ 2.1: สัญญาณกราฟจากข้อมูลอุณหภูมิในแต่ละบริเวณพื้นที่
ภาพที่ 2.2: สัญญาณกราฟที่ผ่านการปรับให้เรียบ
ภาพที่ 3.1: ขั้นตอนวิธีในการประมวลสัญญาณกราฟ
ภาพที่ 3.2: สัญญาณของจำนวนผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ในแต่ละอำเภอ
ภาพที่ 3.3: ตำแหน่งของอำเภอในบริเวณจังหวัดกรุงเทพมหานคร
ภาพที่ 3.4: จุดยอดที่ถูกปรับให้มีค่าใกล้เคียงกับค่าในบริเวณรอบข้าง
ภาพที่ 4.1: การแจกแจงความถี่ของค่า magnitude ของสัญญาณที่กรองจาก filter ที่กำหนด 23
ภาพที่ 4.2: สัญญานที่สร้างจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงของกลุ่มข้อมูลที่ 1
ภาพที่ 4.3: สัญญานที่สร้างจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงของกลุ่มข้อมูลที่ 2
ภาพที่ 4.4: สัญญานที่สร้างจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงของกลุ่มข้อมูลที่ 3
ภาพที่ 4.5: การกระจายค่าความแปรปรวนประจำอำเภอของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 2 โดย
ผ่านการทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05
ภาพที่ 4.6: การกระจายค่าความแปรปรวนประจำอำเภอของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 โดย
ผ่านการทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05
ภาพที่ 4.7: การกระจายจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 2 โดยผ่านการ
ทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05
ภาพที่ 4.8: การกระจายจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 โดยผ่านการ
ทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05
ภาพที่ 4.9: heatmap ที่สร้างจาก magnitude ประจำอำเภอ
ภาพที่ 4.10: heatmap ที่สร้างจากจำนวนผู้ติดเชื้อสะสม32
ภาพที่ 4.11: heatmap ที่สร้างจาก magnitude ที่สร้างจากสัญญาณความถี่ต่ำประจำอำเภอ 33
ภาพที่ 4.12: heatmap ที่สร้างจาก magnitude ที่สร้างจากสัญญาณความถี่สูงประจำอำเภอ 34

บทที่ 1

บทน้ำ

1.1 ความเป็นมาและเหตุผลการวิจัย

การระบาดของ COVID-19 เป็นปัญหาที่กระทบต่อประเทศไทยในทุกด้าน ซึ่งการควบคุมการ ระบาดได้รวดเร็วจะช่วยลดความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด จากการศึกษาของ Wijitbusaba Marome และ Rajib Shaw [1] พบว่าประเทศไทยสามารถควบคุมการระบาดของ COVID-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการระบาดระลอกแรกหรือช่วงเวลา 12 มกราคม 2563 ถึง 19 ธันวาคม 2563 และลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี แต่ในการระบาดระลอกที่สาม หรือตั้งแต่ 1 เมษายน 2564 ประเทศไทยไม่สามารถควบคุมการระบาดได้เหมือนการระบาดระลอก แรก รวมกับการกลายพันธุ์ของเชื้อที่ทำให้การระบาดเป็นไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น ส่งผลให้การควบคุม การระบาดเป็นไปได้ยากกว่าเดิม

เพื่อให้การควบคุมการระบาดมีประสิทธิภาพมากขึ้น เครื่องมือต่างๆ ที่ช่วยในการวิเคราะห์ การระบาดหรือคาดเดาการระบาดของ COVID-19 จึงถูกพัฒนาและนำมาใช้ โดยเครื่องมือที่มีการ พัฒนาขึ้นในประเทศไทยส่วนมากจะเป็นการวิเคราะห์การระบาดจากข้อมูลดิบบางอย่างที่เก็บมา เช่น การนำตัวเลขผู้ติดเชื้อไปคาดการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่โดยใช้ตัวแบบจำลอง SEIR [7] หรือการนำ ตัวแบบจำลอง SEIR ไปใช้ในการหาความสัมพันธ์การระบาดของ COVID-19 กับอุณหภูมิ [2] ซึ่งการ วิเคราะห์ที่กล่าวมาไม่ได้มีการนำข้อมูลด้านอื่นมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อหารูปแบบการระบาดร่วมด้วย เช่น ข้อมูลรับรู้เชิงพื้นที่ (spatial awareness) หรือจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่

เครื่องมือที่ศึกษาและพัฒนาสำหรับช่วยในการควบคุมการระบาด COVID-19 มีด้วยกันหลาย ประเภท เช่น การใช้การเรียนรู้ของเครื่องในการระบุผู้ติดเชื้อจากภาพ x-ray ในปอด [3] การระบุ ความเสี่ยงที่จะติดเชื้อ COVID-19 จากการใช้ reinforcement learning ใน joint graph [4] ปัญหา ที่เกิดขึ้นจากการนำเครื่องมือเหล่านี้มาใช้ในประเทศไทย คือข้อมูลที่มีอยู่ในประเทศไทยนำไปปรับ ใช้ได้ยาก เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีการเก็บข้อมูลไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน หรือข้อมูลที่ เกี่ยวข้องไม่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือจำกัดการเข้าถึง ดังนั้นการสร้างเครื่องมือที่ซับซ้อนเพื่อ ช่วยในการควบคุมการระบาด COVID-19 ในประเทศไทยจึงเป็นไปได้ยาก

จากงานของ Yang Li และ Gonzalo Mateos [5] ที่ได้มีการประยุกต์นำการประมวล สัญญาณกราฟไปศึกษาความถี่กราฟเพื่อนำไปวิเคราะห์รูปแบบการระบาดของ COVID-19 ในประเทศ สหรัฐอเมริกา เพื่อระบุว่าบริเวณใดมีการระบาดที่ต่อเนื่องกันเป็นรูปแบบเดียวกันเมื่อเทียบกับบริเวณ รอบข้าง (low-pass regions) และบริเวณใดมีการระบาดในลักษณะที่แตกต่างกันเมื่อเทียบกับ บริเวณรอบข้าง (high-pass regions) ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่หลากหลาย แสดงให้เห็นถึงการระบาด COVID-19 ในเชิงลึกมากกว่าผลที่ได้จากการวิเคราะห์เพียงข้อมูลผู้ติดเชื้อ รายวันอย่างเดียว ซึ่งผลลัพธ์เชิงลึกนี้สามารถนำเอาไปประยุกต์เป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการ ประกอบการตัดสินใจในการวางแผนควบคุมการระบาด ทั้งยังสามารถนำเอาไปปรับพัฒนาให้ใช้ได้จริง ในประเทศไทยอีกด้วย

จากการศึกษาในข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำงานของ Yang Li และ Gonzalo Mateos มาต่อยอดเพื่อพัฒนาเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์การระบาด COVID-19 ในประเทศไทย อย่างไรก็ตามงานของ Yang Li และ Gonzalo Mateos ได้มีการนำเอาข้อมูล สถานที่ทำงานของ ประชากรในแต่ละอำเภอ (commute flow) มาสร้างเป็นกราฟสำหรับนำเอาไปวิเคราะห์ความถี่ด้วย ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้ไม่ได้มีการจัดเก็บไว้หรือมีการเผยแพร่ให้เป็นสาธารณะในประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัย ต้องหาวิธีการสร้างกราฟแบบอื่นแทน จากการศึกษาในงานของ Leah Goldsberryt และคณะ [8] พบว่ามีการนำข้อมูลระยะห่างระหว่างจุดยอดมาสร้างเป็นกราฟ ทางผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำข้อมูลเชิงพื้นที่คือ ระยะห่างระหว่างอำเภอ มาสร้างเป็นกราฟแทนการใช้ข้อมูล commute flow นอกจากนี้ผลลัพธ์ที่ได้จากงานของ Yang Li และ Gonzalo Mateos มีค่าผลลัพธ์อยู่ 2 ชุด คือ magnitude ความถี่ต่ำ และ magnitude ความถี่สูง ที่แสดงถึงรูปแบบการระบาด โดยผลลัพธ์นี้อยู่ ในช่วงค่าที่แตกต่างกัน ทำให้การระบุรูปแบบการระบาดในบางอำเภอทำได้ไม่ชัดเจน เช่น อำเภอที่ทั้ง magnitude ความถี่ต่ำ และ magnitude ความถี่สูงมีค่าสูงทั้งคู่ อำเภอดังกล่าวจะไม่สามารถระบุได้ อย่างชัดเจนว่ามีรูปแบบการระบาดในแต่ละอำเภอให้มีความสนใจที่จะปรับปรุงการกำหนดค่าผลลัพธ์ที่ สามารถระบุรูปแบบการระบาดในแต่ละอำเภอให้มีความชัดเจนมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการระบุรูปแบบการระบาดของ COVID-19 ในประเทศไทย โดยสร้าง กราฟจากข้อมูลระห่างระหว่างอำเภอ วิเคราะห์ความถี่กราฟ และนำผลที่ได้มาจัดการกับข้อมูลผู้ติด เชื้อรายสัปดาห์ในแต่ละอำเภอ เพื่อระบุว่าในบริเวณใกล้เคียงกัน บริเวณใดมีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียง กัน และบริเวณใดมีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างกัน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

โครงงานนี้ใช้ข้อมูลผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ในแต่ละอำเภอของประเทศไทย มีทั้งหมด 928 อำเภอ จาก 77 จังหวัด โดยนำข้อมูลมาจากเว็บไซต์ data.go.th ใช้ข้อมูลตั้งแต่เริ่มการระบาดระลอก ที่ 3 จนถึงช่วงการระบาดสงบลง หรือข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2564 จนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2564 เป็นระยะเวลา 39 สัปดาห์ ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นข้อมูลชุดเดียวที่แสดงถึงรูปแบบการติดเชื้อ 3

แบบตลอด 39 สัปดาห์ คือ บริเวณที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับรอบข้าง บริเวณที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ น้อยกว่ารอบข้างและบริเวณที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่ารอบข้าง

1.4 ขั้นตอนการวิจัย

ก. แผนการดำเนินงาน

- 1. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2. เตรียมข้อมูลผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ในแต่ละอำเภอ
- 3. สร้างกราฟจากข้อมูลระยะห่างระหว่างอำเภอ
- 4. ปรับสัญญาณกราฟให้เรียบแบบในอุดมคติ
  - 4.1 ทำ graph Fourier transform เพื่อวิเคราะห์ความถี่ของกราฟ
  - 4.2 สร้าง ideal low-pass filter จากการเลือก eigenvector มาตามปริมาณที่ กำหนด
  - 4.3 ทำการ filter สัญญาณ เพื่อปรับสัญญาณกราฟให้เรียบ
  - 4.4 หา magnitude ของแต่ละอำเภอ
- 5. ประเมิณผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับสัญญาณกราฟให้เรียบแบบในอุดมคติ
- 6. สร้าง heat map สำหรับดูการระบาดของ COVID-19
  - 6.1 สร้าง heatmap จากข้อมูลผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ทั้ง 39 สัปดาห์
  - 6.2 สร้าง heatmap จากข้อมูลติดเชื้อรายสัปดาห์โดยแบ่งสร้างทีละ 1 สัปดาห์
- 7. วิเคราะห์และอภิปรายผล
- 8. จัดทำเอกสาร

ข. ระยะเวลาที่ศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ปี 2564					ปี 2565			
บนที่อนเป็นเขาที่ เกลาการ	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ช.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง									
2. เตรียมข้อมูลผู้ติดเชื้อราย									
สัปดาห์ในแต่ละอำเภอ									
3. สร้างกราฟจากข้อมูลระยะห่าง									
ระหว่างอำเภอ									
4. ปรับสัญญาณกราฟให้เรียบแบบ									
ในอุดมคติ									

5. ประเมิณผลลัพธ์ที่ได้จากการ					
ปรับสัญญาณกราฟให้เรียบแบบใน					
อุดมคติ					
6. สร้าง heat map สำหรับดูการ					
ระบาดของ COVID-19					
7. วิเคราะห์และอภิปรายผล					
8. จัดทำเอกสาร					

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ต่อผู้พัฒนา

- 1. ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการวางแผนและการทำงานเป็นขั้นตอน
- 2. ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการปรับสัญญาณกราฟให้ เรียบแบบในอุดมคติ

ประโยชน์ที่ได้จากโครงการ

- 1. ผู้ใช้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบการระบาดของ COVID-19 นอกเหนือจาก แผนภาพจำนวนผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์
- 2. ผู้ใช้สามารถนำข้อมูลรูปแบบการระบาดเชิงพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผน ควบคุมการระบาดได้ดียิ่งขึ้น เช่น การใช้เป็นเกณฑ์ประกอบในการแบ่งพื้นที่ความ รุนแรงของการระบาด
- 3. สามารถนำผลการสร้างกราฟไปประยุกต์ต่อยอดในการพัฒนาเครื่องมืออื่นที่มี ความใกล้เคียงกันได้

1.6 โครงสร้างของรายงาน

บทที่ 2 จะกล่าวถึงหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 จะกล่าวถึงวิธีการวิจัยในการเสนอแนวทางการปรับปรุงประมวลผลสัญญาณกราฟ การสร้างกราฟ การปรับสัญญาณกราฟเรียบแบบในอุดมคติ การกำหนดค่า magnitude ประจำอำเภอ สำหรับนำไประบุรูปแบบการระบาดของ COVID-19 ในประเทศไทย บทที่ 4 จะกล่าวถึงผลการดำเนินงานวิจัยของการประมวลผลสัญญาณกราฟ บทที่ 5 จะกล่าวการสรุปผลวิจัยในการประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาด ของโรคติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักการและทฤษฎีรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลสัญญาณ กราฟ

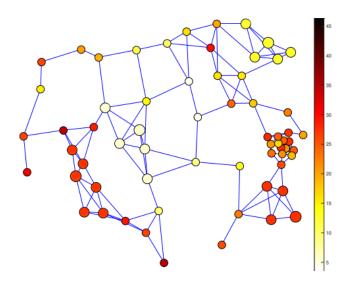
2.1 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 การประมวลผลสัญญาณกราฟ

การประมวลผลสัญญาณกราฟ [6], [9] เป็นวิธีการวิจัยที่ผู้คนเริ่มให้ความสนใจ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการแก้ปัญหาขั้นสูงที่แปลกใหม่ และมีการประยุกต์ใช้งานที่ หลากหลาย โดยโดเมนของสัญญาณมักจะไม่ใช่กลุ่มข้อมูลที่มีเวลาหรือพื้นที่ห่างกันเท่ากัน แต่ จะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติอื่นๆ ของระบบหรือเครือข่ายที่พิจารณา กล่าวคือโดเมนของ สัญญาณจะถูกนิยามขึ้นโดยกราฟ กราฟจะประกอบไปด้วยจุดยอด และเส้นเชื่อมระหว่างจุด ยอด โดยจุดยอดจะเก็บค่าข้อมูลที่ได้จากข้อมูลสัญญาณ และเส้นเชื่อมระหว่างจุดยอดจะ แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างจุดยอด โดยหากระหว่างจุดยอดไม่มีความเกี่ยวข้องกันจะมี น้ำหนักเป็น 0 หรือไม่มีเส้นเชื่อมระหว่างจุด แต่หากมีความเกี่ยวข้องกันมากก็จะมีค่ามาก ซึ่ง การสร้างกราฟในลักษณะนี้จะทำให้การประมวลผลสัญญาณกราฟสามารถที่จะมีข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของสัญญาณเข้ามาร่วมประมวลผลด้วยซึ่งแตกต่างจากการประมวลผล สัญญาณแบบปกติ

2.1.2 การสร้างกราฟสำหรับการประมวลผลสัญญาณกราฟ

โดยส่วนมากแล้วข้อมูลสัญญาณจะเป็นข้อมูลที่มีการกำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนแล้ว แต่ข้อมูลกราฟซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณมักจะไม่ได้ถูกกำหนดเอาไว้อย่าง ชัดเจน [6], [9] โดยข้อมูลที่นำมาสร้างกราฟจะต้องพิจารณาตามคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณ เช่น การนำสัญญาณกราฟไป พิจารณาอุณหภูมิในพื้นที่ต่างๆ [9] โดยตั้งสมมติฐานว่าบริเวณใกล้เคียงกันจะมีอุณหภูมิ ใกล้เคียงกัน กล่าวคือจุดยอดที่อยู่ใกล้กันจะมีอุณหภูมิใกล้เคียงกัน จะได้ว่าสัญญาณคือข้อมูล อุณหภูมิ จุดยอดคือตำแหน่งที่ทำการเก็บข้อมูลอุณหภูมิ และเส้นเชื่อมคือระยะห่างระหว่าง จุดยอด ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1: สัญญาณกราฟจากข้อมูลอุณหภูมิในแต่ละบริเวณพื้นที่

2.1.2.1 การสร้างกราฟจากตำแหน่งของจุดยอด

สำหรับกราฟที่กำหนดด้วยข้อมูลตำแหน่งของสัญญาณ จะมี สมมติฐานที่ตั้งว่าสัญญาณที่อยู่ใกล้กันจะมีค่าใกล้เคียงกัน จะได้จุดยอดคือ ตำแหน่งของสัญญาณ และกำหนดน้ำหนักของเส้นเชื่อมจากระยะห่าง ระหว่างจุด โดยจุดที่ห่างกันจะมีน้ำหนักน้อยกว่าจุดที่อยู่ใกล้กัน วิธีหนึ่งที่ใช้ กันอย่างแพร่หลายคือคำนวณน้ำหนักของเส้นเชื่อมจาก Gaussian function [6] พิจารณาจุดยอด n และ m ซึ่งตำแหน่งของจุดยอดถูก กำหนดไว้อย่างชัดเจน

$$W_{nm} = \begin{cases} e^{\frac{-r_{nm}^2}{\tau^2}} & \text{, } r_{nm} < \kappa \\ 0 & \text{, } r_{nm} \ge \kappa \end{cases} \tag{1}$$

โดยที่ W_{nm} เป็นน้ำหนักของเส้นเชื่อมระหว่างจุดยอด n,m r_{nm} เป็นระยะห่าง Euclid ระหว่างจุดยอด n,m au และ $oldsymbol{\kappa}$ เป็นค่าคงตัว

โดยสมการ (1) จะมีการปรับค่าน้ำหนักตามระยะห่าง ระยะห่างที่ มากขึ้นจะถูกปรับลงอย่าง exponential โดยจะมีการปรับตามพารามิเตอร์ 2 ตัวคือ au และ au โดย au คือ พารามิเตอร์สำหรับการปรับ Gaussian function และ au คือพารามิเตอร์สำหรับเป็นเกณฑ์ในการการเลือก

ระยะห่างที่นำมาถูกปรับ ซึ่งระยะห่างที่เกิน κ จะไม่ถูกนำมาพิจารณาเป็น เส้นเชื่อม กราฟที่ได้จากสมการ (1) จะเป็นกราฟสมมาตรไม่มีทิศทาง

2.1.3 Graph Fourier transform จากกราฟ Laplacian

กระบวนการนี้จะเป็นการแยกส่วนประกอบของสัญญาณกราฟให้อยู่ในรูปของ ส่วนประกอบเชิงตั้งฉาก (orthonormal components) ซึ่งจะสามารถแสดงถึงความ แปรปรวนของสัญญาณกราฟจากลักษณะของกราฟ [5] โดย graph Fourier transform จะ สามารถแสดงสัญญาณกราฟให้อยู่ใน 2 โดเมนที่แตกต่างกันคือ โดเมนของจุดยอด และโดเมน ความถี่กราฟซึ่งแสดงด้วย spectral basis ของกราฟ กระบวนการนี้จะทำให้สามารถจัดการ กับสัญญาณในโดเมนของความถี่ได้ ซึ่งโดเมนความถี่นี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสัญญาณในบริเวณที่ใกล้เคียงกันด้วยกราฟ

พิจารณาสัญญาณบนจุดยอดของกราฟซึ่งเป็นกราฟมีน้ำหนัก ไม่มีทิศทาง และเป็น กราฟเชื่อมโยง จะมีสัญญาณ $\boldsymbol{x} = [x_1,...,x_N]^T \in \mathbb{R}^N$ และกราฟมีน้ำหนัก $\mathcal{G}(\mathcal{V}, \mathcal{E}, \boldsymbol{W})$ โดยที่ $\mathcal{V} = \{1,...,N\}$ คือเซตของจุดยอด N จุดหรือก็คือจุดยอดที่แทน ถึงสัญญาณ และ $\boldsymbol{W}: \mathcal{V} \times \mathcal{V} \to \mathbb{R}_+$ คือน้ำหนักของเส้นเชื่อมของกราฟที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณ และเนื่องจากเป็นกราฟไม่มีทิศทางหรือก็คือเป็นกราฟ สมมาตรจึงได้ว่า $w_{ij} = w_{ji}$ สำหรับทุกเส้นเชื่อม (i,j) โดยที่ $(i,j) \in \mathcal{E}$ จะมีดีกรีเมท ริกซ์ $\boldsymbol{D} \in \mathbb{R}_+^{n \times n}$ คือเมทริกซ์แนวทแยงซึ่งสมาชิกตัวที่ i จะมีค่าคือ $D_{ii} = \sum_{j=1}^n w_{ij}$ และเมทริกซ์ Laplacian $\boldsymbol{L}$ นิยามโดย $\boldsymbol{L} = \boldsymbol{D} - \boldsymbol{W} \in \mathbb{R}^{n \times n}$

พิจารณาถึงการแยกส่วนประกอบ eigenvector ของกราฟ Laplacian L จะมีเมท ริกซ์ $\Lambda=diag(\lambda_1,...,\lambda_n)$ ซึ่งเป็นเมทริกซ์แนวทแยงมี Laplacian eigenvalue ที่ไม่ เป็นจำนวนลบ และมี $V=[v_1,...,v_n]$ เป็นเมทริกซ์ของ eigenvectors ที่ตั้งฉากกัน โดยเมทริกซ์ Laplacian L จะสามารถแยกส่วนประกอบได้เป็น $L=V\Lambda V^T$ graph Fourier transform ของสัญญาณ x จาก Laplacian L คือ $\widetilde{x}=V^Tx$ และ inverse graph Fourier transform ของ $\widetilde{x}$ คือ $x=V\widetilde{x}$

2.1.4 Graph Fourier transform กับความเรียบของสัญญาณ

คุณลักษณะที่สำคัญที่ได้จากกระบวนการ graph Fourier transform [5] คือ ทำให้ ความแปรปรวนของสัญญาณกราฟถูกจัดรูปให้อยู่ในลักษณะเดียวกันกับความถี่ในการ วิเคราะห์ Fourier ของ temporal signals

นิยามความแปรปรวนทั้งหมด (total variation) ของสัญญาณ TV(x) และ Laplacian L ซึ่งสร้างจากกราฟของสัญญาณ

$$TV(x) = x^T L x = \sum_{i \neq j} W_{ij} (x_i - x_j)^2$$
 (2)

ความแปรปรวนทั้งหมดเปรียบเสมือนตัววัดความเรียบของสัญญาณ ซึ่งจะบ่งบอกถึงปริมาณที่ สัญญาณ $\boldsymbol{x}$ แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาร่วมกับความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณ ตามสมมติฐานที่ตั้งขึ้นซึ่งคือเมทริกซ์น้ำหนัก $\boldsymbol{W}$

จากนิยามความแปรปรวนทั้งหมด จะได้ว่าความแปรปรวนทั้งหมดของ eigenvectors v_k หรือ $TV(v_k)={v_k}^T L v_k=\lambda_k$ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า eigenvalues $0=\lambda_1<\lambda_2\leq\cdots\leq\lambda_N$ สามารถพิจารณาได้เป็นความถี่กราฟ

2.1.5 กระบวนการปรับสัญญาณกราฟให้เรียบแบบอุดมคติ

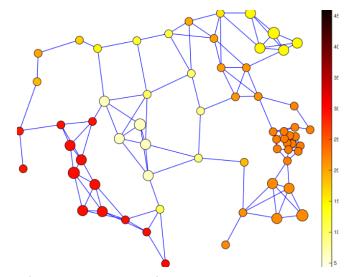
จากที่ eigenvalues สามารถพิจารณาเป็นความถี่ของกราฟ การสร้าง ideal low-pass filter [5], [6], [8] สำหรับกรองสัญญาณกราฟในโดเมนความถี่สามารถทำได้โดยการ เลือก eigenvectors ที่มีค่า eigenvalues ไม่เกิน λ_c ตามสมการ (3) หรือสร้างจากการ เลือก eigenvectors มาตามปริมาณที่กำหนด N_L ตามสมการ (4) จะได้ ideal low-pass filter $\mathbf{H}_L = V\widetilde{\mathbf{H}}_L V^T$ โดยที่ $\widetilde{\mathbf{H}}_L = diag(\widetilde{h}_{Lk})$ เป็นเมทริกซ์แนวทแยงสมาชิกจะมี ค่าเป็น 0 หรือ 1 ตามข้อพิจารณาการที่ eigenvector จะถูกเลือก โดยปริมาณ eigenvector ที่ถูกเลือกจะแสดงถึงความหนักของการปรับสัญญาณให้เรียบ โดยหากเลือกให้ eigenvector มีปริมาณน้อย สัญญาณจะถูกปรับให้เรียบมาก แต่หากเลือกให้ eigenvector มีปริมาณมาก สัญญาณจะถูกปรับให้เรียบน้อย หรือเทียบเท่ากับสัญญาณดั้งเดิม ได้สัญญาณที่ผ่านการกรอง $\mathbf{r}_L = \mathbf{r}_L \mathbf{r}_$

$$\boldsymbol{x}_L = \boldsymbol{H}_L \boldsymbol{x} = \boldsymbol{V} \widetilde{\boldsymbol{H}}_L \boldsymbol{V}^T \boldsymbol{x}$$

$$\widetilde{h_{Lk}} = \begin{cases} 1, & \lambda_k < \lambda_c \\ 0, & \lambda_k \ge \lambda_c \end{cases} \tag{3}$$

$$\widetilde{h_{Lk}} = \mathbb{I}\{k < N_L\} \tag{4}$$

พิจารณา filter $H_L = V\widetilde{H_L}V^T$ สามารถจัดรูปให้อยู่ใน Laplacian powers ได้ เป็น $H_L = \sum_{k=0}^{n-1} h_{Lk} \, L^k$ โดย $L^k x$ คือการเฉลี่ยของค่าในจุดยอดกับจุดยอดที่อยู่ห่าง ออกไป k-hop ดังนั้นสัญญาณที่ผ่านการกรอง $x_L = H_L x = \sum_{k=0}^{n-1} h_{Lk} \, L^k x$ จะ เปรียบเสมือนผลลัพธ์ที่ได้จากการทำ localized averaging ของในแต่ละสมาชิก x ส่งผลให้ x_L มีความแปรปรวนทั้งหมดน้อยกว่า x [8] ตัวอย่างเช่น ภาพที่ 2.2 เป็นภาพผลลัพธ์ที่ได้ จากการปรับสัญญาณกราฟให้เรียบ เมื่อเทียบกับภาพที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าในจุดบริเวณ ใกล้เคียงกันจะมีสึใกล้เคียงกันซึ่งอยู่ในลักษณะเดียวกันกับการทำ localized averaging

ภาพที่ 2.2: สัญญาณกราฟที่ผ่านการปรับให้เรียบ

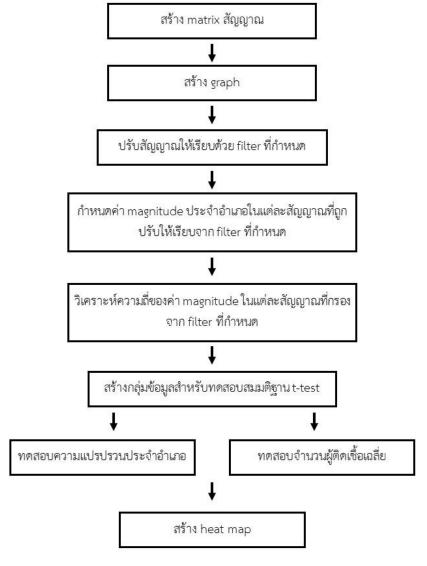
2.2 ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ Yang Li และ Gonzalo Mateos [5] ได้ทำการศึกษาความถี่กราฟสำหรับนำไป ระบุรูปแบบการระบาด COVID-19 ในสหรัฐอเมริกา มีกระบวนการวิจัยเริ่มจากนำข้อมูลจำนวนผู้ติด เชื้อ COVID-19 รายวันในระดับอำเภอมาสร้างเป็นสัญญาณ และสร้างกราฟจากข้อมูล commute flow ซึ่งเป็นข้อมูลสถานที่ทำงานของประชากรในแต่ละอำเภอ นำจำนวนประชากรมา normalize ให้ เป็นค่าน้ำหนักในช่วงค่า [0,1] จากนั้นทำการวิเคราะห์ความถี่กราฟ เริ่มจากแปลงกราฟ commute flow ให้เป็นกราฟ Laplacian ทำ graph Fourier transform ได้ผลลัพธ์คือ eigenvector และ eigenvalue ซึ่งแสดงถึงความถี่กราฟ จากนั้นทำการแบ่งช่วงความถี่ของ graph signal จากการทำ graph filtering เริ่มจากการสร้าง filter มีด้วยกัน 2 แบบคือ ความถี่ต่ำ (low-pass filter) และ ความถี่สูง (high-pass filter) ซึ่งสร้างจากการเลือก eigenvector ที่มีค่า eigenvalue อยู่ในช่วง 20% ที่น้อยที่สุดและช่วง 20% ที่มากที่สุดตามลำดับ หลังจากนั้นทำการกรองสัญญาณด้วย filter ที่ สร้าง จะได้ผลลัพธ์เป็นสัญญาณที่ถูกแบ่งออกมาอยู่ในช่วงความถี่ที่กำหนด นั่นคือ สัญญาณความถี่ต่ำ (low-pass signal) หรือสัญญาณที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยเมื่อเทียบกับจุดยอดในบริเวณรอบข้าง และ สัญญาณความถี่สูง (high-pass signal) หรือสัญญาณที่มีการเปลี่ยนแปลงมากเมื่อเทียบกับจุดยอดใน บริเวณรอบข้าง จากนั้นนำสัญญาณที่ผ่านการกรองมาคำนวณหาค่า magnitude ของแต่ละอำเภอซึ่ง แสดงถึงความเป็น low-pass และ high-pass โดยรวมของอำเภอนั้นๆ โดยคำนวณมาจากค่าเฉลี่ย ของค่าสมบูรณ์ของสัญญาณที่ผ่านการกรองในแต่ละอำเภอ ได้ค่า magnitude ออกมาเป็น 2 ชุด คือ magnitude ความถี่ต่ำ (low-pass magnitude)และmagnitude ความถี่สูง (high-pass magnitude) โดยค่า magnitude นี้เป็นค่าที่แสดงถึงรูปแบบการระบาดของอำเภอ กลุ่มอำเภอที่ magnitude ความถี่ต่ำมีค่าสูงแสดงถึงกลุ่มอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกันเมื่อเทียบกับบริเวณรอบข้าง ซึ่งก็ คือบริเวณอำเภอที่มีการระบาดอยู่ในระดับแพร่กระจายไปอำเภอรอบข้าง และกลุ่มอำเภอที่

magnitude ความถี่สูงมีค่าสูงจะแสดงถึงกลุ่มอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างกันเมื่อเทียบกับ บริเวณรอบข้าง ซึ่งก็คืออำเภอที่มีการระบาดอยู่ในระดับแพร่กระจายเพียงในอำเภอเท่านั้นยังไม่ แพร่กระจายไปยังอำเภอรอบข้าง เนื่องจากค่า magnitude ที่ใช้ในการระบุรูปแบบการระบาดตั้งอยู่ ในค่า 2 ชุดคือ magnitude ความถี่ต่ำ และ magnitude ความถี่สูง ทำให้การสรุปรูปแบบการระบาด ในบางอำเภอทำได้ไม่ชัดเจน เช่น อำเภอที่ทั้ง magnitude ความถี่ต่ำมีค่าสูง และ magnitude ความถี่สูงมีค่าสูงเหมือนกัน ทำให้อำเภอดังกล่าวไม่สามารถระบุรูปแบบการระบาดได้อย่างชัดเจนว่า เป็นการระบาดแบบมีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับรอบข้าง หรือแตกต่างจากบริเวณรอบข้าง

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงขั้นตอนวิธีการวิจัยการเสนอแนวทางการปรับปรุงประมวลผลสัญญาณ กราฟ การสร้างสัญญาณ การสร้างกราฟ การปรับสัญญาณกราฟเรียบแบบในอุดมคติ และการ กำหนดค่า magnitude สำหรับนำไประบุรูปแบบการระบาดของ COVID-19 ในประเทศไทย ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1: ขั้นตอนวิธีในการประมวลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาด ของ COVID-19 ในประเทศไทย

3.1 บทนำ

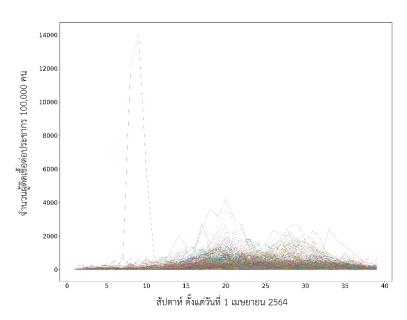
วิธีการของ Yang Li และ Gonzalo Mateos มีการพิจารณาสัญญาณในความถี่ 2 ความถี่ ได้แก่ ความถี่ต่ำ และความถี่สูง เพื่อที่จะนำมาสร้างผลลัพธ์ ส่งผลให้ได้ค่าที่อธิบายถึงรูปแบบการ ระบาดหรือ magnitude จำนวน 2 ชุด และช่วงค่าของ magnitude ในแต่ละสัปดาห์แตกต่างกันตาม จำนวนผู้ติดเชื้อ การที่จะนำผลลัพธ์ที่ได้ไปแปลผลเพื่อสรุปรูปแบบการระบาดในแต่ละอำเภอจึงทำได้ ไม่ชัดเจน จึงได้เสนอวิธีการประมวลผลสัญญาณซึ่งให้ผลลัพธ์ที่แสดงถึงการระบาดแบบต่างๆจาก ผลลัพธ์เพียงชุดเดียวและมีค่าอยู่ในช่วงเดียวกันในแต่ละสัปดาห์ โดยการพิจารณาสัญญาณในช่วง ความถี่ต่ำเพียงอย่างเดียว จากนั้นได้เสนอวิธีการคำนวณ magnitude ประจำอำเภอจากความต่าง ระหว่างสัญญาณดั้งเดิมและสัญญาณที่ผ่านการกรองแทนการใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสมบูรณ์ของสัญญาณที่ ผ่านการกรอง โดยใช้หลักการที่ว่าสัญญาณที่ได้จากกรองความถี่ต่ำเปรียบเสมือนกับการทำ localized averaging

3.2 การสร้างสัญญาณ

การสร้างสัญญาณจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ของแต่ละอำเภอในประเทศไทย สร้างจากข้อมูลมาจากศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data) หรือเว็บไซต์ data.go.th โดยนำข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2564 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2564 รวมทั้งสิ้นเป็น ระยะเวลา 39 สัปดาห์จาก 928 อำเภอ เนื่องจากการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศไทยใน ระดับอำเภอนั้นจะมีความล่าช้ากว่าในระดับจังหวัด ทำให้ข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อในแต่ละวันจะไม่ใช่ ยอดจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริง เพื่อลดความผิดพลาดนี้จึงนำข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์แทน ข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อรายวัน จากนั้นทำการ normalize จำนวนผู้ติดเชื้อในแต่ละอำเภอด้วยการปรับ เป็นจำนวนผู้ติดเชื้อในอำเภอต่อประชากรในอำเภอ 100,000 คน เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการระบุ รูปแบบการระบาดไม่ bias กับความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ จากนั้นทำการสร้าง เมทริกสัญญาณ $\boldsymbol{x} \in \mathbb{R}^{928 \times 39}$ โดยแถวคืออำเภอ และหลักคือจำนวนผู้ติดเชื้อในแต่ละสัปดาห์ จะได้ตัวอย่างค่าสัญญาณดังตารางที่ 3.1 และรูปสัญญาณดังภาพที่ 3.2 โดยแต่ละเส้นแทนสัญญาณของ แต่ละอำเภอ

อำเภอ	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	 สัปดาห์ที่ 39
1. พระนคร	0	9	122
2. ดุสิต	15	4	45
3. หนองจอก	0	1	12
4. บางรัก	9	15	133
925. สุไหงโกลก	0	1	26
926. สุโหงปาดี	0	2	13
927. จะแนะ	0	0	13
928. เจาะไอร้อง	0	0	2

ตารางที่ 3.1: ตัวอย่างค่าสัญญาณ แถวคืออำเภอ 928 อำเภอ หลักคือจำนวนผู้ ติดเชื้อต่อประชากร 100,000 คนในแต่ละสัปดาห์

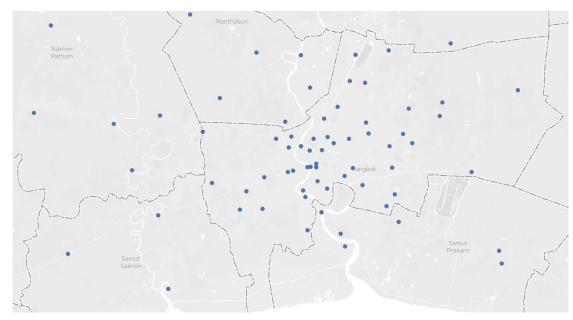

ภาพที่ 3.2: สัญญาณของจำนวนผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ในแต่ละอำเภอ

3.3 การสร้างกราฟ

นำข้อมูลตำแหน่งของสัญญาณหรือตำแหน่งของอำเภอมาสร้างเป็นกราฟ ภายใต้สมมติฐาน ที่ว่าอำเภอที่อยู่ใกล้กันจะมีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกัน จุดยอดของกราฟคือตำแหน่งของอำเภอ และ น้ำหนักเส้นคือระยะห่างระหว่างอำเภอ โดยอำเภอที่มีระยะห่างกันน้อยจะมีค่าน้ำหนักมาก และ อำเภอที่มีระยะห่างกันมากจะมีน้ำหนักน้อย แต่เนื่องจากตำแหน่งของสัญญาณแทนตำแหน่งของ อำเภอ ซึ่งอำเภอของประเทศไทยมีความหนาแน่นไม่เท่ากันในแต่ละพื้นที่ ดังภาพที่ 3.3 จะเห็นได้ว่า ในบริเวณกรุงเทพมีจำนวนเขตมากกว่าจำนวนอำเภอในจังหวัดรอบข้างมาก จึงไม่สามารถใช้

สมการ (1) ในการกำหนดน้ำหนักสำหรับระยะห่างระหว่างอำเภอของประเทศไทยได้ เพราะน้ำหนัก เส้นที่ได้ในแต่ละอำเภอจะแตกต่างกันตามความหนาแน่นของอำเภอในพื้นที่นั้นๆ เช่น น้ำหนักเส้นของ เขตในกรุงเทพจะมีค่ามากสุดที่ 1 แต่น้ำหนักเส้นของอำเภอในจังหวัดนครปฐมมีค่ามากสุดที่ 0.62 จึง ได้เสนอการกำหนดน้ำหนักด้วยสมการ (5) ซึ่งเป็นการกำหนดน้ำหนักที่ไม่อิงกับความหนาแน่นของ อำเภอในพื้นที่นั้นๆ ผลลัพธ์ที่ได้จากสมการ (5) จะทำให้น้ำหนักเส้นของแต่ละอำเภอมีค่ามากที่สุด เท่ากันคือ 1 และจะไม่นำอำเภอที่มีระยะห่างมากกว่า 4 เท่าของระยะห่างที่น้อยที่สุดของอำเภอนั้น มาพิจารณาเป็นเส้นเชื่อม แต่เนื่องจากการคำนวณน้ำหนักในสมการ (5) มีการใช้ค่าจากระยะห่างที่สั้น ที่สุดในอำเภอนั้น M_n ทำให้การกำหนดน้ำหนักระหว่างอำเภอ A ไปอำเภอ B และอำเภอ B ไป อำเภอ A อาจมีค่าไม่เท่ากัน กราฟที่ได้จากสมการ (5) จึงเป็นกราฟมีทิศทาง แต่จากการศึกษาพบว่า ผลลัพธ์ที่ได้จากกระบวนการประมวลผลสัญญาณยังคงให้ผลที่ถูกต้อง จะได้กราฟที่มีจุดยอด 928 จุด เป็นกราฟมีน้ำหนัก และมีทิศทาง หรือเมทริกซ์ $W \in \mathbb{R}_+^{928 \times 928}$

ภาพที่ 3.3: ตำแหน่งของอำเภอในบริเวณจังหวัดกรุงเทพมหานคร

$$W_{nm} = \begin{cases} 1 - \log_4\left(\frac{r_{nm}}{M_n}\right) & , r_{nm} < 4M_n \\ 0 & , r_{nm} \ge 4M_n \end{cases}$$
 (5)

โดยที่ W_{nm} เป็นน้ำหนักของเส้นเชื่อมระหว่างจุดยอด n,m r_{nm} เป็นระยะห่าง Euclid ระหว่างจุดยอด n,m M_n เป็นระยะห่างที่น้อยที่สุดของจุดยอด n

การปรับสัญญาณกราฟเรียบแบบอุดมคติ 3.4

นำสัญญาณที่ได้จากหัวข้อ 3.1 และกราฟจากหัวข้อ 3.2 มาผ่านกระบวนการในหัวข้อ 2.1.3 และ 2.1.5 ทำการสร้างเมทริกซ์ Laplacian $m{L}$ และแยกส่วนประกอบ eigenvector ของเมทริกซ์ Laplacian $m{L}$ ได้เมทริกซ์ eigenvectors $m{V}$ และเมทริกซ์ eigenvalues $m{\Lambda}$ ทำการสร้าง ideal lowpass filter จำนวน 6 filter จากการเลือก eigenvectors มาปริมาณที่ต่างกันคือ 5%, 10%, 20%, 30%, 40% และ80% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด เพื่อนำมาพิจารณาเลือก filter ที่เหมาะสม กับผลลัพธ์ที่ต้องการ จากนั้นนำ filter มากรองสัญญาณจะได้สัญญาณที่ผ่านการกรองมา 6 สัญญาณ โดยสัญญาณที่ได้จากการกรองจะมีความเรียบหรือความแปรปรวนทั้งหมดแตกต่างกันตามปริมาณ eigenvectors ที่ถูกเลือก

การกำหนดค่า magnitude ประจำอำเภอสำหรับนำไประบุรูปแบบการระบาด 3.5

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่แสดงถึงการประยุกต์นำวิธีการประมวลสัญญาณกราฟมาใช้กับการ ระบุรูปแบบการระบาดโดยอ้างอิงวิธีการจากการศึกษาของ Yang Li และ Gonzalo Mateos นำ ผลลัพธ์ที่ได้จากการกรองสัญญาณในความถี่ที่กำหนดมาสร้างเป็นค่าประจำอำเภอสำหรับระบุการ ระบาด ซึ่งก็คือการคำนวณ magnitude ประจำอำเภอโดยใช้สมการ (6) และ (7) ซึ่งคำนวณมาจาก สัญญาณที่ผ่านการกรองในช่วงความถี่ต่ำ และความถี่สูง ส่งผลให้ได้ผลลัพธ์ออกมาเป็น 2 ชุดที่ใช้ใน การระบุการระบาด คือ เมทริกซ์ $\pmb{M} \in \mathbb{R}^{928 imes 2}$ ดังตารางที่ 3.2 และช่วงค่ายังแตกต่างกันในแต่ละ สัปดาห์หากนำมาพิจารณาระบุรูปแบบการติดเชื้อแบบรายสัปดาห์ดังตารางที่ 3.3 โดยช่วงค่าจะ แตกต่างตามจำนวนผู้ติดเชื้อที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ ทำให้การสรุปรูปแบบการระบาดในบางอำเภอ ทำได้ไม่ชัดเจน เช่น อำเภอที่ทั้ง magnitude ความถี่ต่ำมีค่าสูง และ magnitude ความถี่สูงมีค่าสูง ดังตารางที่ 3.3 ในสัปดาห์ที่ 14 ของเขตดุสิตทั้ง magnitude ความถี่ต่ำ และ magnitude ความถี่สูง มีค่าสูงด้วยกันทั้งคู่ทำให้สรุปได้ยากว่ามีการระบาดรูปแบบใด

$$mag_{l}(i) = \frac{\sum_{k=1}^{k=39} |x_{l}(i,k)|}{39}$$

$$mag_{h}(i) = \frac{\sum_{k=1}^{k=39} |x_{h}(i,k)|}{39}$$
(6)

$$mag_h(i) = \frac{\sum_{k=1}^{k=39} |x_h(i,k)|}{39}$$
 (7)

โดยที่ $mag_{\mathbf{l}}(i)$ เป็นค่า magnitude ความถี่ต่ำของอำเภอ i $mag_{
m h}(i)$ เป็นค่า magnitude ความถี่สูงของอำเภอ i $x_l(i,k)$ เป็นสัญญาณความถี่ต่ำของอำเภอ i ที่สัปดาห์ k $x_h(i,k)$ เป็นสัญญาณความถี่สูงของอำเภอ i ที่สัปดาห์ k

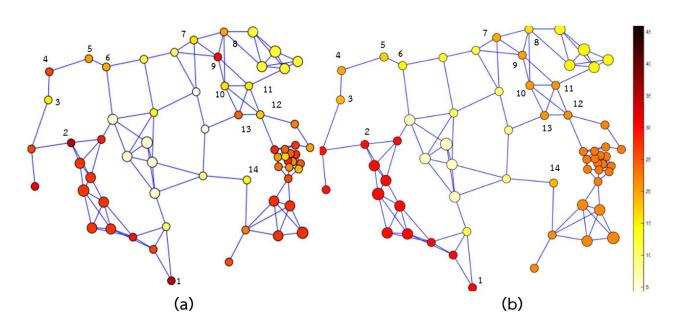
อำเภอ	Magnitude ความถี่ต่ำ	Magnitude ความถี่สูง
พระนคร	243.4912	54.79379
ଜ୍ สิต	241.4665	132.9184
หนองจอก	113.8908	16.46643
บางรัก	244.3803	130.0372
สุไหงโกลก	218.4308	10.91203
สุไหงปาดี	187.7202	1.830399
จะแนะ	197.2508	5.419785
เจาะไอร้อง	273.8006	71.07828
range	[1.33,790]	[0.05,331]

ตารางที่ 3.2: ตัวอย่างค่า magnitude ทั้ง 39 สัปดาห์ ในแต่ละอำเภอ โดยมี อำเภอ ทั้งหมด 928 อำเภอ

	Magnitude ความถี่ต่ำ	Magnitude ความถี่ต่ำ	Magnitude ความถี่สูง	Magnitude ความถี่สูง
อำเภอ	(week 13)	(week 14)	(week 13)	(week 14)
พระนคร	613.5928	656.3496	65.02625	31.6333
ଜ୍ ଶିଜ	708.4256	724.0485	295.2107	304.916
หนองจอก	165.795	337.051	45.63978	14.6242
บางรัก	600.5247	663.4243	531.7858	217.2946
บางเขน	119.405	184.6893	33.15971	108.4033
บางกะปิ	224.9806	223.94	76.52123	53.73461
•••				
ศรีสาคร	160.1832	251.6478	127.8336	193.5183
แว้ง	105.1086	168.2391	5.8906	5.030337
สุคิริน	104.4029	172.9662	9.958205	15.13551
สุไหงโกลก	105.5732	165.4534	5.671242	4.44712
สุไหงปาดี	105.1902	167.9675	8.783313	7.600185
จะแนะ	106.5173	189.4295	22.32254	58.59846
เจาะไอร้อง	104.5881	192.9633	59.3351	4.89091
range	[0.02,832.36]	[0.002,1122.56]	[0,566.53]	[0.002,352.32]

ตารางที่ 3.3: ตัวอย่างค่า magnitude สัปดาห์ที่ 13 และ14 ในแต่ละอำเภอโดย มีอำเภอทั้งหมด 928 อำเภอ

จากผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับสัญญาณให้เรียบเปรียบเสมือนการทำ localized averaging เมื่อพิจารณาสัญญาณกราฟตั้งต้นเทียบกับสัญญาณกราฟที่ผ่านการกรอง จากภาพที่ 2.1 และภาพที่ 2.2 พบว่าจุดยอดที่สัญญาณต่างกับจุดยอดรอบข้างมาก ค่าสัญญาณที่ผ่านการกรองจะถูกปรับให้ เปลี่ยนไปจากเดิมมาก ในทางตรงกันข้ามจุดยอดที่มีสัญญาณใกล้เคียงจุดยอดรอบข้าง ค่าที่ได้จาก สัญญาณที่ผ่านการกรองจะใกล้เคียงกับค่าดั้งเดิม ภาพที่ 3.4 แสดงตัวอย่างจุดยอดที่ถูกปรับให้ค่า ใกล้เคียงกับค่ารอบข้างส่งผลให้ค่าเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งหากสร้าง filter ด้วยความถี่ต่ำ ๆ หรือสร้าง จากการเลือกให้ eigenvectors มีปริมาณน้อยลง ผลลัพธ์ที่ได้จะทำให้พบจุดที่ต่างไปจากเดิมมากขึ้น จากการที่สัญญาณถูกปรับให้ค่าใกล้เคียงกันมากขึ้น

ภาพที่ 3.4: จุดยอดที่ถูกปรับให้มีค่าใกล้เคียงกับค่าในบริเวณรอบข้าง โดยภาพ (a) แสดงสัญญาณกราฟตั้งต้น และภาพ(b) แสดงสัญญาณกราฟที่ผ่านการกรอง

อาศัยหลักการความต่างระหว่างค่าดั้งเดิมกับค่าที่ผ่านการกรองนี้ในการกำหนดค่า magnitude เพื่อแสดงถึงรูปแบบการระบาดโดยใช้สัญญาณในช่วงความถี่ต่ำเพียงช่วงเดียว ผลที่ได้คือ สมการ (8) สำหรับใช้ในการกำหนดค่า magnitude ในแต่ละอำเภอ ซึ่งคำนวณมาจาก $\log_2$ ของ อัตราส่วนระหว่างผลรวมของค่าสมบูรณ์ของจำนวนผู้ติดเชื้อที่ผ่านการปรับให้เรียบ กับ ผลรวมจำนวน ผู้ติดเชื้อดั้งเดิม แทนการใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสมบูรณ์ของจำนวนผู้ติดเชื้อที่ผ่านการกรองดังสมการ (6) ได้ผลลัพธ์คือ $M \in \mathbb{R}^{928 \times 1}$ โดยผลลัพธ์ที่ได้จากสมการ (8) จะมีช่วงค่าเดียวที่สามารถอธิบายถึง รูปแบบการระบาดที่แตกต่างกันคือ [-1,1] ดังตารางที่ 3.4 โดยหากค่าใกล้เคียงกับ 0 หมายความว่า จำนวนผู้ติดเชื้อภายในอำเภอมีค่าใกล้เคียงกับอำเภอรอบข้าง และอำเภอที่มีช่วงค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 จะแสดงถึงอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างกับอำเภอรอบข้าง โดยหากมีค่าเข้าใกล้ -1 หมายความ

ว่ามีจำนวนผู้ติดเชื้อภายในอำเภอน้อยกว่าอำเภอรอบข้าง และค่าเข้าใกล้ 1 หมายความว่ามีจำนวนผู้ ติดเชื้อภายในอำเภอมากกว่าอำเภอรอบข้าง ซึ่งการกำหนด magnitude ดังสมการ (8) ทำให้สามารถ แยกความแตกต่างของอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างกันได้ละเอียดมากขึ้น ส่งผลให้สามารถระบุ การระบาดได้ 3 รูปแบบ คือ อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับอำเภอรอบข้าง อำเภอที่มีจำนวนผู้ ติดเชื้อน้อยกว่าอำเภอรอบข้าง และอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่าอำเภอรอบข้าง ซึ่งมากกว่า ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนวิธีเดิมซึ่งระบุได้เพียง 2 รูปแบบ คือ อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับ อำเภอรอบข้าง และอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากอำเภอรอบข้าง

$$mag(i) = \log_2 \left(\frac{\left(\sum_{k=1}^{k=39} x(i,k)\right) + p}{\left(\sum_{k=1}^{k=39} |x_l(i,k)|\right) + p} \right)$$
(8)

โดยที่ mag(i) เป็นค่า magnitude ของอำเภอที่ i โดยค่าที่น้อยกว่า -1 จะถูกปรับให้เป็น -1 และค่าที่มากกว่า 1 จะถูกปรับให้เป็น 1

อำเภอ	magnitude		
พระนคร	0.036178		
ଜ୍ রିต	-0.41774		
หนองจอก	0.018639		
บางรัก	-0.19083		
บางเขน	-0.76348		
บางกะปิ	0.303265		
แว้ง	-0.34222		
สุคิริน	0.165153		
สุไหงโกลก	-0.12174		
สุไหงปาดี	-0.29562		
จะแนะ	0.547842		
เจาะไอร้อง	-0.24139		
range	[-1,1]		

ตารางที่ 3.4: ตัวอย่างค่า magnitude ในแต่ละอำเภอโดยมีอำเภอทั้งหมด 928 อำเภอ ที่คำนวณได้จากสมการ (8)

ผลลัพธ์ที่ได้จากสมการ (8) จะเป็นการระบุรูปแบบการระบาดในแต่ละอำเภอแบบพิจารณา รวมทั้ง 39 สัปดาห์ซึ่งได้ผลลัพธ์ออกมาเป็นค่าเดียวในแต่ละอำเภอ หากต้องการระบุรูปแบบการ ระบาดรายสัปดาห์จะสามารถหาได้จากสมการ (9) โดยเปลี่ยนจากการหาผลรวมเป็นการพิจารณาทีละ สัปดาห์หรือทีละสมาชิกแทน จะได้ผลลัพธ์ออกมาเป็นเมทริกซ์ magnitude $\pmb{M} \in \mathbb{R}^{928 \times 39}$ โดย ผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละสัปดาห์ยังคงตั้งอยู่ในช่วงค่าเดียวคือ [-1,1] ดังตารางที่ 3.5 ซึ่งแตกต่างจากวิธีที่ งานของ Yang Li และ Gonzalo Mateos โดยคำนวณจากสมการ (6) และ (7) แต่แบ่งคำนวณสร้าง ทีละสัปดาห์แทน ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ในแต่ละสัปดาห์แตกต่างกันตามจำนวนผู้ติดเชื้อที่เกิดขึ้นในแต่ละ สัปดาห์ดังตารางที่ 3.3

$$mag(i,j) = \log_2\left(\frac{x(i,k)+q}{|x_I(i,k)|+q}\right) \tag{9}$$

โดยที่ mag(i,j) เป็นค่า magnitude ของอำเภอที่ i และสัปดาห์ที่ k โดยค่าที่น้อย -1 จะถูกปรับให้เป็น -1 และค่าที่มากกว่า 1 จะถูกปรับให้เป็น 1

อำเภอ	magnitude (week 1)	magnitude (week 2)		magnitude (week 38)	magnitude (week 39)
พระนคร	-0.33	-0.40743		0.310642	0.161793
ଜ୍ ଶିଜ	0.230631	-0.688		-0.30764	-0.87911
หนองจอก	-0.10312	-0.24417		-0.88062	-0.28009
บางรัก	0.052644	-0.19411		0.204941	0.278488
บางเขน	0.046361	0.358751		-0.10891	0.076209
บางกะปิ	-0.11831	-0.20707		-0.26879	-0.04809
ปทุมวัน	0.135025	0.262085		0.449481	1
ศรีสาคร	-0.50335	-0.67824		-0.85526	-0.2973
แว้ง	-0.19261	-0.13296		-0.0374	0.021745
สุคิริน	-0.25683	-0.32014		-0.50586	-0.38469
สุไหงโกลก	-0.0939	-0.03047		0.283495	0.338987
สุโหงปาดี	-0.19149	-0.13159		-0.14774	-0.03655
จะแนะ	-0.53311	-0.70851		0.857747	-0.05922
เจาะไอร้อง	-0.63766	-0.84723		-0.92159	-0.42623
range	[-1,1]	[-1,1]	[-1,1]	[-1,1]	[-1,1]

ตารางที่ 3.5: ตัวอย่างค่า magnitude รายสัปดาห์ 39 สัปดาห์ในแต่ละอำเภอ โดยมีอำเภอทั้งหมด 928 อำเภอ ที่คำนวณได้จากสมการ (9)

สมการ (8) และ (9) มีการบวกด้วยค่าคงตัว p และ q ในพจน์ด้านบนและด้านล่างเพื่อแก้ไข ในกรณีที่จำนวนผู้ติดเชื้อ หรือจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมมีค่าต่ำมาก จะทำให้อัตราส่วนความต่างระหว่าง สัญญาณดั้งเดิมและสัญญาณที่ผ่านการกรอง มีค่าต่ำมาก หรือสูงมากตามความต่างที่เกิดขึ้น เนื่องจาก ผลลัพธ์ที่ได้จากสัญญาณที่ผ่านการกรองเปรียบเสมือนกับการทำ localized averaging ซึ่งเป็นการ ปรับค่าแบบเชิงเส้น แต่สมการ (8) และ (9) เป็นการเปรียบเทียบแบบอัตราส่วน ส่งผลให้ magnitude ที่ได้จะ bias กับอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อยๆ การบวกด้วยค่าคงตัวจะช่วยปรับค่าให้การกำหนด magnitude ระหว่างอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อยๆ และจำนวนผู้ติดเชื้อมากๆ มีความเท่าเทียมกัน มากขึ้น โดยในที่นี้จะกำหนดให้ p=500 และ q=30

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึง ผลการทดลองที่ได้จากการปรับสัญญาณเรียบด้วย filter ที่แตกต่างกัน และการทดสอบสมมติฐาน T-test ของความแปรปรวนประจำอำเภอ และจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยภายใน อำเภอ ระหว่างรูปแบบการระบาดที่ระบุได้ 3 รูปแบบ จากนั้นนำค่า magnitude ที่ได้ไปสร้าง heat map สำหรับนำไปแปลผลเพื่อระบุการระบาดในแต่ละอำเภอ

4.1 ผลการทดลองการปรับสัญญาณเรียบด้วย filter ที่แตกต่างกัน

สัญญาณที่กรองจาก filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย จะมีความ เรียบมากกว่า filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณมาก ดังนั้นในการทดลองนี้ สัญญานที่กรองด้วย filter ที่สร้างจากการเลือกปริมาณ eigenvectors มา 5% จากปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด จะมีความเรียบมากที่สุด กล่าวคือความแปรปรวนทั้งหมดมีค่าน้อยลงที่สุดเมื่อ เทียบกับความแปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณกราฟดั้งเดิม ดังตารางที่ 4.1 และได้แสดงภาพผลลัพธ์ สัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบที่ได้ในแต่ละ filter ในภาคผนวก ข

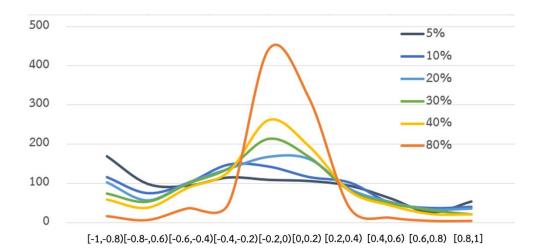
ตารางที่ 4.1: ความแปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณที่ผ่านการกรองด้วย filter ที่ ต่างกันต่อความแปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณตั้งต้น

ปริมาณ eigenvectors	ความแปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณที่ผ่านการกรอง ต่อความแปรปรวนทั้งหมดของสัญญาณตั้งต้น
5%	0.021
10%	0.055
20%	0.211
30%	0.301
40%	0.546
80%	0.838

ความเรียบของสัญญาณจะส่งผลต่อการกระจายค่าของ magnitude เนื่องจาก magnitude ที่คำนวณจากสมการ (8) และ (9) มีการใช้ความแตกต่างระหว่างสัญญาณตั้งต้น และสัญญาณที่ถูก ปรับให้เรียบ ซึ่งสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบมากหรือสัญญาณที่กรองจาก filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย ค่าสัญญาณจะถูกปรับให้ต่างไปจากเดิมมากกว่าสัญญาณที่ถูกกรอง ด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณมาก ส่งผลให้สัญญาณที่กรองจาก filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย จะมีความถี่ของค่า magnitude ในช่วงขอบ ของค่าหรือ [-1,0.8) และ (0.8,1] มากกว่าสัญญาณที่กรองจาก filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณมาก พิจารณาได้ว่า ผลลัพธ์ที่ได้จาก filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย จะมีจำนวนอำเภอที่จำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากรอบข้างมากกว่า ผลลัพธ์ที่ได้จาก filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย จะมีจำนวนอำเภอที่จำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากรอบข้างมากกว่า ผลลัพธ์ที่ได้จาก filter ที่สร้างจำการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย จะมีความถี่มากกว่าหรือมีจำนวนอำเภอมากกว่า filters ที่สร้างขึ้นจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณน้อย จะมีความถี่มากกว่าหรือมีจำนวนอำเภอมากกว่า filters ที่สร้างขึ้นจากการเลือก eigenvectors ให้มีปริมาณมาก

ตารางที่ 4.2: การแจกแจงความถี่ของค่า magnitude ที่สร้างได้จาก filter ที่ ต่างกัน

ช่วงค่า	ความถี่ที่เกิดขึ้นในแต่ละ filters					
1 14Nf 0.	0.05	0.1	0.2	0.3	0.4	0.8
[-1,-0.8)	169	116	102	74	58	17
[-0.8,-0.6)	99	75	56	53	37	7
[-0.6,-0.4)	94	101	101	99	88	37
[-0.4,-0.2)	115	148	136	138	128	48
[-0.2,0)	109	143	167	214	261	443
[0,0.2)	106	116	161	167	193	316
[0.2,0.4)	94	102	85	81	79	37
[0.4,0.6)	62	50	52	50	43	13
[0.6,0.8)	26	37	33	31	21	5
[0.8,1]	54	40	35	21	20	5

ภาพที่ 4.1: การแจกแจงความถี่ของค่า magnitude ของสัญญาณที่กรองจาก filter ที่กำหนด

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการทดลองนี้ เลือกมาจากข้อมูลในช่วงเริ่มการระบาดระลอกที่ 3 ซึ่งเป็น การระบาดที่เชื้อไวรัสกลายพันธ์กลายเป็นสายพันธ์ delta ซึ่งมีความสามารถในการแพร่กระจายที่ รวดเร็วมาก ส่งผลให้อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อจะมีความใกล้เคียงกันมีอยู่เป็นจำนวนมาก และอำเภอ ที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากอำเภอที่ใกล้เคียงกันมีอยู่เป็นจำนวนน้อย ทั้งนี้อำเภอแต่ละอำเภอมี ความสามารถในการควบคุมการระบาดแตกต่างกัน จึงทำให้พบอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจาก อำเภอรอบข้างอยู่เป็นจำนวนหนึ่ง ดังนั้นผลลัพธ์ที่เหมาะสมสำหรับนำมาระบุการระบาดคือผลลัพธ์ที่มี จำนวนอำเภอที่จำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากรอบ ข้าง หรือความถี่ในช่วง [-1,0.8) และ (0.8,1] มีค่าน้อยกว่าความถี่ในช่วง [-0.2,0.2] และต้องมีจำนวน อำเภอที่จำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างกับอำเภอรอบข้างไม่น้อยจนเกินไป หรือความถี่ในช่วง [-1,0.8) และ (0.8,1] มีค่าไม่น้อยจนเกินไป

จากการพิจารณาการแจกแจงความถี่ของ magnitude ที่สร้างจาก filters ต่างๆ และลักษณะ การระบาดในประเทศไทย ทำให้สรุปได้ว่าการกระจายค่าของ magnitude ที่สร้างด้วย filters จาก การเลือกปริมาณ eigenvectors มา 30% ให้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับลักษณะการระบาดของข้อมูลที่ นำมาสร้างเป็นสัญญาณมากที่สุด

4.2 การทดสอบสมมติฐาน T-test

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนทดสอบเพื่อยืนยันผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนด magnitude ด้วยสมการ (8) และสร้างจาก filter ที่เลือกปริมาณ eigenvectors มา 30% สามารถนำมาใช้ในการระบุรูปแบบ การระบาดได้ โดยจะกำหนดสมมติฐานความสามารถในการระบุรูปแบบการระบาด 3 รูปแบบในแต่ ละช่วงค่าดังนี้

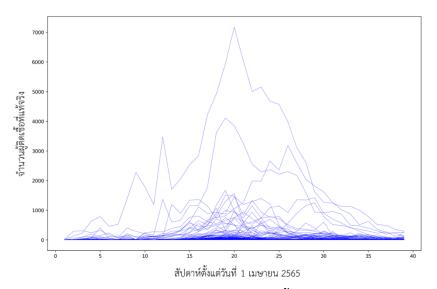
ค่าใกล้เคียง 0 จะแสดงถึงอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับบริเวณรอบข้าง
ค่าในช่วง -1 และ 1 จะแสดงถึงอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากบริเวณรอบข้าง โดย
หากมีค่าใกล้เคียง -1 คืออำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อยกว่าบริเวณรอบข้าง และหากมีค่าใกล้เคียง 1
คืออำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่าบริเวณรอบข้าง

ทำการทดสอบโดยเลือกกลุ่มข้อมูลมา 3 กลุ่ม กลุ่มละ 100 อำเภอ โดยกลุ่มข้อมูลที่ 1 คือ กลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกันในบริเวณรอบข้าง สร้างมาจากการเลือกอำเภอ ที่มีค่า magnitude ใกล้เคียง 0 ที่สุดมา 100 อำเภอ กลุ่มข้อมูลที่ 2 คือกลุ่มข้อมูลที่แสดงอำเภอที่มี จำนวนผู้ติดเชื้อน้อยกว่าบริเวณรอบข้าง สร้างมาจากการเลือกอำเภอที่มีค่า magnitude น้อยที่สุด 100 อำเภอ และกลุ่มข้อมูลที่ 3 แทนกลุ่มข้อมูลของอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่าบริเวณรอบข้าง สร้างมาจากการเลือกอำเภอที่มีค่า magnitude มากที่สุด 100 อำเภอ จะได้ตัวอย่างกลุ่มข้อมูลดัง ตารางที่ 4.3

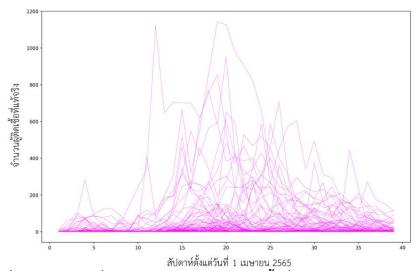
อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ	อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อย	อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ
ใกล้เคียงกับบริเวณรอบข้าง	กว่าบริเวณรอบข้าง	มากกว่าบริเวณรอบข้าง
พระนคร(0.036)	บางเขน(-0.763)	ปทุมวัน(0.901)
หนองจอก(0.018)	ตลิ่งชัน(-0.839)	ป้อมปราบศัตรูพ่าย(0.602)
ดินแดง(-0.048)	หนองแขม(-0.894)	มีนบุรี(0.498)
จอมทอง(0.022)	สะเมิง(-1.0)	เมืองนครศรีธรรมราช(0.446)
คลองสามวา(0.021)	แก่งหางแมว(-1.0)	พยัคฆภูมิพิสัย(0.420)
ทองผาภูมิ(-0.036)	ห้างฉัตร(-0.887)	เมืองจันทบุรี(1.0)
สังขละบุรี(0.010)	สะบ้าย้อย(-0.689)	วารินชำราบ(1.0)
ดอนตูม(0.010)	เมืองพัทลุง(-1.0)	บันนังสตา(0.668)
เมืองสมุทรสงคราม(-0.041)	ศรีนครินทร์(-1.0)	ชารโต(0.447)
ชะอำ(-0.009)	รื่อเสาะ(-1.0)	สุไหงปาดี(0.547)

ตารางที่ 4.3: ตัวอย่างกลุ่มข้อมูลที่นำมาทดสอบค่าที่แสดงในวงเล็บคือค่า magnitude ประจำอำเภอ

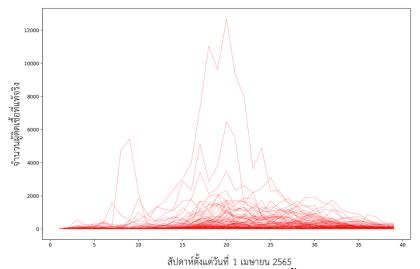
โดยชุดข้อมูลที่นำมาทำการทดสอบคือข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงที่ไม่ได้ผ่านการทำ normalize เพื่อเป็นการทดสอบยืนยันว่าผลลัพธ์ที่ได้จากวิธีการที่เสนอสามารถนำไประบุรูปแบบการระบาดของ ข้อมูลที่แท้จริงได้ และทำการทดสอบ T-test ด้วย p-value = 0.05 ได้ภาพสัญญาณในแต่ละกลุ่ม ข้อมูล ดังภาพที่ 4.2 - 4.4

ภาพที่ 4.2: สัญญานที่สร้างจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงของกลุ่มข้อมูลที่ 1 จะเห็นได้ว่าสัญญาณมีการเพิ่มและลดของจำนวนผู้ติดเชื้อในลักษณะเดียวกัน

ภาพที่ 4.3: สัญญานที่สร้างจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงของกลุ่มข้อมูลที่ 2 จะเห็นได้ว่าลักษณะสัญญาณไม่มีความเกี่ยวเนื่องกัน ทำให้เห็น spike ของสัญญาณ และมีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อยกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1

ภาพที่ 4.4: สัญญานที่สร้างจากข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริงของกลุ่มข้อมูลที่ 3 จะเห็นได้ว่าสัญญาณมีการเพิ่มและลดของจำนวนผู้ติดเชื้อในลักษณะเดียวกัน แต่มี จำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1

4.2.1 การทดสอบความต่างของความแปรปรวนประจำอำเภอระหว่างการติดเชื้อรูปแบบ ทั้ง 3 รูปแบบ

การทดสอบนี้เป็นการทดสอบเพื่อยืนยันว่ากลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มีจำนวนผู้ติด เชื้อใกล้เคียงกันในบริเวณรอบข้าง หรือกลุ่มข้อมูลที่ 1 มีความแปรปวนประจำอำเภอน้อย กว่า กลุ่มข้อมูลที่ 2 และ 3 หรือกลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจาก บริเวณรอบข้าง กล่าวคือเป็นการทดสอบเพื่อยืนยันว่า อำเภอที่มีค่า magnitude ใกล้เคียง 0 จะมีความแตกต่างของจำนวนผู้ติดเชื้อในบริเวณใกล้เคียงกันน้อยกว่าอำเภอที่มีค่าใกล้เคียง -1 และ 1 หรือเป็นการทดสอบยืนยันว่าอำเภอที่มีค่าใกล้เคียง 0 จะสามารถแทนถึงอำเภอที่มี จำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับริเวณรอบข้างได้ โดยคำนวณความแปรปรวนประจำอำเภอจาก สมการ (10) ซึ่งดัดแปลงมาจากการคำนวณความแปรปรวนทั้งหมด สมการ (2) โดยได้เปลี่ยน การพิจารณาความต่างระหว่างค่าด้วยผลลบเป็นอัตราส่วนแทน ค่าที่ได้จะแสดงถึงปริมาณ ความต่างของจำนวนผู้ติดเชื้อประจำอำเภอเมื่อเทียบกับบริเวณที่ใกล้เคียงกัน จะได้ตัวอย่าง ของค่าความแปรปรวนประจำอำเภอในแต่ละกลุ่มข้อมูลดังตารางที่ 4.4

$$TV_{r}(i) = \sum_{k=1}^{k=39} \sum_{j=1}^{j=928} w(i,j) \times |log_{2}(\frac{x(i,k)+1}{x(j,k)+1})|$$
 (10)

โดยที่ $TV\_r(\mathrm{i})$ เป็นความแปรปวนประจำอำเภอ i

w(i,j) เป็นน้ำหนักระหว่างอำเภอ i และอำเภอ j

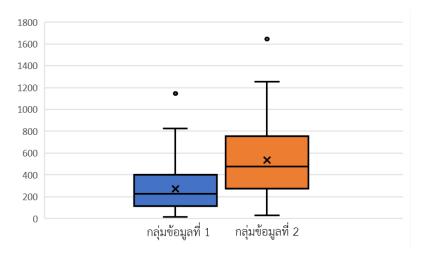
x(i,k) เป็นจำนวนผู้ติดเชื้ออำเภอ i ที่สัปดาห์ k

x(j,k) เป็นจำนวนผู้ติดเชื้ออำเภอ j ที่สัปดาห์ k

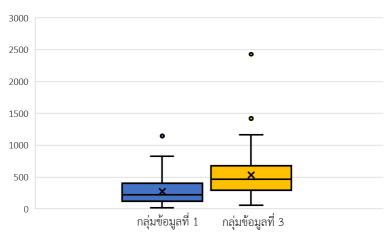
อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ	อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อย	อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ				
ใกล้เคียงกับบริเวณรอบข้าง	กว่าบริเวณรอบข้าง	มากกว่าบริเวณรอบข้าง				
พระนคร(368)	บางเขน(1247)	ปทุมวัน(479)				
หนองจอก(285)	ตลิ่งชัน(1253)	ป้อมปราบศัตรูพ่าย(461)				
ดินแดง(83)	หนองแขม(1153)	มีนบุรี(305)				
จอมทอง(603)	สะเมิง(296)	เมืองนครศรีธรรมราช(810)				
คลองสามวา(229)	แก่งหางแมว(942)	พยัคฆภูมิพิสัย(809)				
ทองผาภูมิ(292)	ห้างฉัตร(388)	เมืองจันทบุรี(526)				
สังขละบุรี(369)	สะบ้าย้อย(291)	วารินชำราบ(344)				
ดอนตูม(138)	เมืองพัทลุง(765)	บันนังสตา(616)				
เมืองสมุทรสงคราม(398)	ศรีนครินทร์(850)	ธารโต(351)				
ชะอำ(126)	รื่อเสาะ(607)	สุไหงปาดี(1434)				

ตารางที่ 4.4: ตัวอย่างค่าความแปรปรวนประจำอำเภอในแต่ละกลุ่มข้อมูลที่ นำมาทดสอบค่าที่แสดงในวงเล็บคือค่าความแปรปรวนประจำอำเภอ

ทำการทดสอบ T-test ทั้งหมด 2 ครั้งโดยการทดสอบครั้งแรกคือการทดสอบ ระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 2 ได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 4.5 ครั้งที่สองคือการทดสอบ ระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 ได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.5: การกระจายค่าความแปรปรวนประจำอำเภอของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และ กลุ่มข้อมูลที่ 2 โดยผ่านการทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05 จะเห็นได้ว่ากลุ่ม ข้อมูลที่ 1 มีความแปรปรวนประจำอำเภอน้อยกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 2

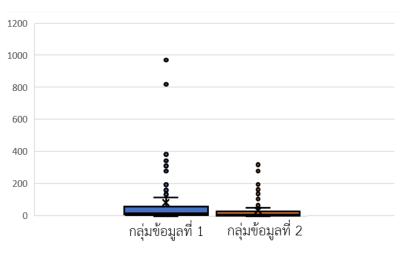
ภาพที่ 4.6: การกระจายค่าความแปรปรวนประจำอำเภอของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และ กลุ่มข้อมูลที่ 3 โดยผ่านการทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05 จะเห็นได้ว่ากลุ่ม ข้อมูลที่ 1 มีความแปรปรวนประจำอำเภอน้อยกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 3

จากการทดสอบแสดงให้เห็นว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1 มีความแปรปรวนประจำอำเภอต่ำ กว่ากลุ่มข้อมูลที่ 2 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 ทำให้สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1 หรืออำเภอที่มี ค่า magnitude ใกล้เคียง 0 แสดงถึงอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดใกล้เคียงกับบริเวณรอบข้าง

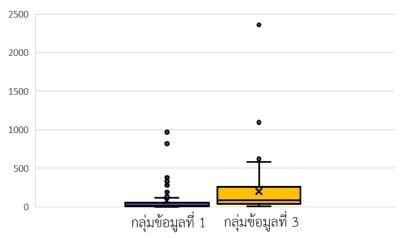
4.2.2 การทดสอบความต่างของจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยประจำอำเภอระหว่างการติดเชื้อ รูปแบบทั้ง 3 รูปแบบ

การทดสอบนี้เป็นการทดสอบเพื่อยืนยันว่ากลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มีจำนวนผู้ติด เชื้อน้อยกว่าบริเวณรอบข้าง มีจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มี จำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกันในบริเวณรอบข้าง และกลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มีจำนวนผู้ติด เชื้อมากกว่าบริเวณรอบข้าง มีจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มข้อมูลที่แทนอำเภอที่มี จำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกันในบริเวณรอบข้าง กล่าวคือหากให้จำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยของกลุ่ม ข้อมูลที่ 1 2 และ 3 คือ n_1 n_2 และ n_3 ตามลำดับ จะได้ว่า $n_2 < n_1 < n_3$ เพื่อที่จะ สรุปว่า อำเภอที่มีค่า magnitude ใกล้เคียง -1 แทนอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ นอลี่ยมากกว่าบริเวณรอบข้าง

ทำการทดสอบ T-test ทั้งหมด 2 ครั้งโดยการทดสอบครั้งแรกคือการทดสอบ ระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 2 ได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 4.7 ครั้งที่สองคือการทดสอบ ระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 ได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.7: การกระจายจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูล ที่ 2 โดยผ่านการทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05 จะเห็นได้ว่ากลุ่มข้อมูลที่ 2 มี จำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1

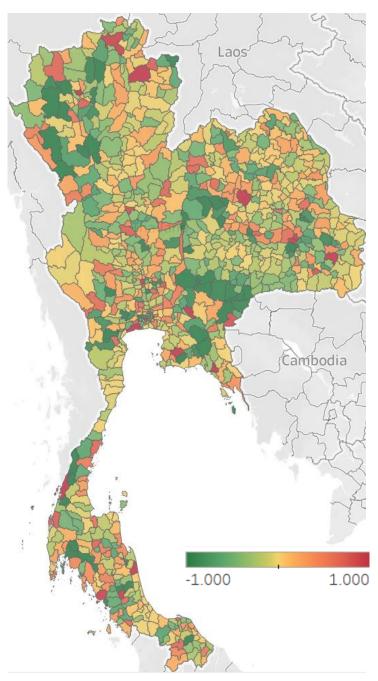

ภาพที่ 4.8: การกระจายจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 โดยผ่านการทดสอบ T-test ที่ p value = 0.05 จะเห็นได้ว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1 มี จำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยน้อยว่ากลุ่มข้อมูลที่ 3

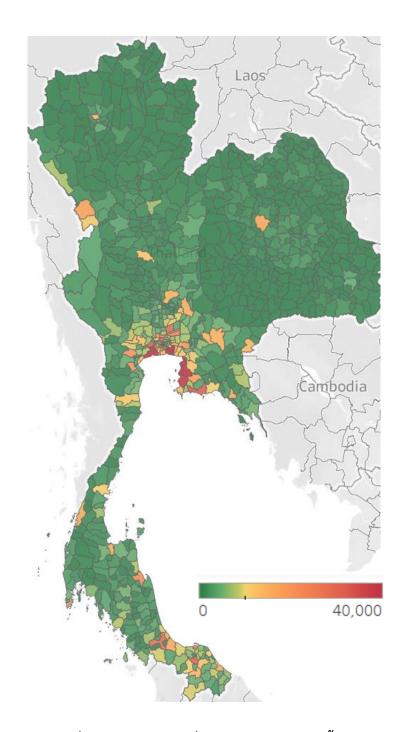
จากการทดสอบแสดงให้เห็นว่ากลุ่มข้อมูลที่ 2 มีความแปรปรวนประจำอำเภอสูงกว่า กลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 2 มีจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1 ทำให้ สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มข้อมูลที่ 2 หรืออำเภอที่มีค่า magnitude ใกล้เคียง -1 แสดงถึงอำเภอ ที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อน้อยกว่าบริเวณรอบข้าง และยังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มข้อมูล 3 มีความ แปรปรวนประจำอำเภอสูงกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 มีจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ย มากกว่ากลุ่มข้อมูลที่ 1 ทำให้สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มข้อมูลที่ 3 หรืออำเภอที่มีค่า magnitude ใกล้เคียง 1 แสดงถึงอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่าบริเวณรอบข้าง

4.3 การสร้าง Heatmap ที่ได้จากค่า magnitude ประจำอำเภอ

เป็นขั้นตอนในการสร้างภาพ heatmap สำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อแปลผลนำไปต่อยอดใน การควบคุมการระบาดต่อไป โดยจะสร้าง heatmap จากค่า magnitude ประจำอำเภอซึ่งมีค่าเพียง ชุดเดียวที่ใช้อธิบายถึงรูปแบบการระบาด ได้ผลลัพธ์ดังภาพที่ 4.9 จากภาพจะเห็นได้ว่าสามารถแสดง ข้อมูลเชิงลึกซึ่งอธิบายถึงการระบาดได้มากกว่า ภาพ heatmap ที่สร้างจากจำนวนผู้ติดเชื้อสะสม เพียงอย่างเดียวดังภาพที่ 4.10

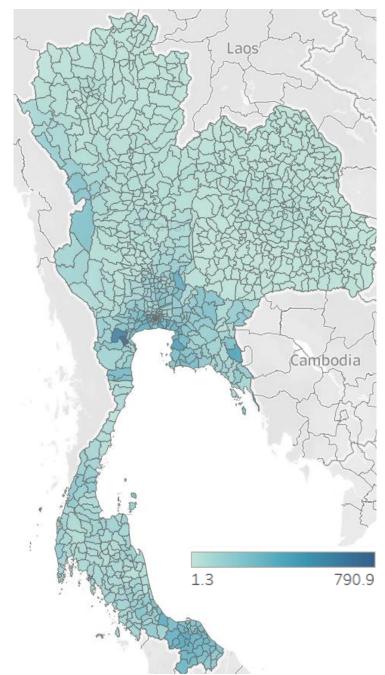
ภาพที่ 4.9: heatmap ที่สร้างจาก magnitude ประจำอำเภอ

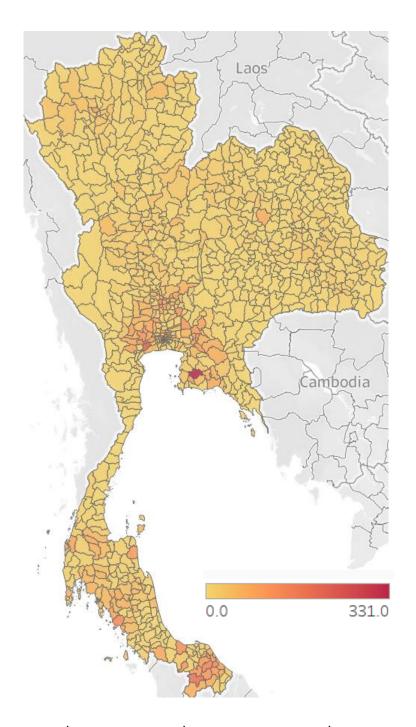
ภาพที่ 4.10: heatmap ที่สร้างจากจำนวนผู้ติดเชื้อสะสม

เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลลัพธ์จากวิธีการของ Yang Li และ Gonzalo Mateos ซึ่งได้ ผลลัพธ์ออกเป็นค่า magnitude 2 ชุดที่อธิบายถึงรูปแบบการระบาดดังภาพที่ 4.11 และ 4.12 โดย หากจะต้องการสรุปว่าอำเภอมีการระบาดในลักษณะใด จะต้องสรุปจากค่าทั้งสองค่า คือ magnitude ความถี่ต่ำ และ magnitude ความถี่สูง ซึ่งค่าทั้งสองค่านี้ตั้งอยู่บนช่วงค่าที่ต่างกันทำให้สรุปรูปแบบ การระบาดในบางอำเภอไม่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น อำเภอในบริเวณจังหวัดปัตตานีซึ่งทั้ง magnitude ความถี่สู่งมีค่าสูง ทำให้สรุปได้ยากว่าอำเภอในบริเวณดังกล่าวมี

จำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงใกล้เคียงรอบข้าง หรือแตกต่างจากรอบข้าง ซึ่งวิธีการที่นำเสนอสามารถแสดง รูปแบบการระบาดได้อย่างชัดเจน เนื่องจากค่า magnitude มีชุดเดียวทำให้การระบุรูปแบบการ ระบาดของแต่ละอำเภอได้อย่างชัดเจน ดังในภาพที่ 4.9 สามารถระบุรูปแบบการระบาดของอำเภอใน บริเวณจังหวัดปัตตานีได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.11: heatmap ที่สร้างจาก magnitude ที่สร้างจากสัญญาณความถึ่ ต่ำประจำอำเภอ

ภาพที่ 4.12: heatmap ที่สร้างจาก magnitude ที่สร้างจากสัญญาณความถี่ สูงประจำอำเภอ

บทที่ 5

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึง สรุปผลวิจัยในการประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาด ของโรคติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศไทย และข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อสรุป

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการระบุรูปแบบการระบาดของ COVID-19 ในประเทศไทยจาก การประมวลผลสัญญาณกราฟโดยใช้ข้อมูลสัญญานเป็นจำนวนผู้ติดเชื้อรายสัปดาห์ในแต่ละอำเภอ จำนวน 928 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 39 สัปดาห์ และสร้างกราฟจากข้อมูลระยะห่างระหว่างอำเภอ โดยได้ นำวิธีการของ Yang Li และ Gonzalo Mateos มาประยุกต์ใช้ โดยปัญหาที่พบจากวิธีการเดิมคือ ผลลัพธ์ที่ได้มีค่า 2 ชุดซึ่งแสดงถึงรูปแบบการระบาดทำให้การแปลผลเพื่อสรุปรูปแบบการระบาดใน อำเภอทำได้ไม่ชัดเจน จึงได้เสนอวิธีการประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุการะบาดโดยใช้สัญญาณ ในช่วงความถี่ต่ำเพียงอย่างเดียว โดยใช้หลักการที่ว่าผลลัพธ์ที่ได้เปรียบเสมือนการทำ localized averaging มาสร้างเป็น magnitude ค่าชุดเดียวที่แสดงถึงรูปแบบการระบาดที่แตกต่างกัน

จากผลการทดลองพบว่าวิธีการที่เสนอสามารถระบุรูปแบบการระบาดได้ โดยสามารถระบุ รูปแบบการระบาดได้ 3 รูปแบบคือ อำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับบริเวณรอบข้าง, อำเภอที่มี จำนวนผู้ติดเชื้อน้อยกว่าบริเวณรอบข้าง และอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่าบริเวณรอบข้าง ซึ่ง สามารถระบุการระบาดได้มากกว่าวิธีการเดิมที่สามารถระบุการระบาดได้ 2 รูปแบบคือ อำเภอที่มี จำนวนผู้ติดเชื้อใกล้เคียงกับบริเวณรอบข้าง และอำเภอที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อแตกต่างจากบริเวณรอบข้าง

จากผลการทดลองยังพบว่าวิธีการที่เสนอสามารถสรุปการระบาดในแต่ละอำเภอได้ชัดเจน กว่าวิธีการเดิม เนื่องจากค่าที่อธิบายถึงรูปแบบการระบาดหรือ magnitude เป็นค่าเพียงชุดเดียวซึ่ง สร้างมาจากสัญญาณความถี่ต่ำ แตกต่างจากวิธีการเดิมซึ่งมีค่าอธิบายการระบาด 2 ชุด คือ magnitude ความถี่ต่ำ สร้างมาจากสัญญาณความถี่ต่ำ และ magnitude ความถี่สูง สร้างมาจาก สัญญาณความถี่สูง

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการทดลองประมวลผลสัญญาณกราฟเพื่อระบุรูปแบบการระบาด COVID-19 ในประเทศ ไทย ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการเพิ่มข้อเสนอดังต่อไปนี้

1. การกำหนดค่า magnitude สำหรับระบุการระบาดอาจสามารถเปลี่ยนการคำนวณเพื่อให้ ได้ค่าที่ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการมากขึ้น

- 2. การทดสอบยืนยันความถูกต้องในการระบุรูปแบบการระบาดสามารถใช้วิธีการทดสอบอื่น เพื่อเพิ่มความถูกต้องของผลลัพธ์มากขึ้น
- 3. การกำหนดค่า magnitude ประจำสัปดาห์สามารถคำนวณจากวิธีการอื่นนอกเหนือจาก การใช้ความต่างระหว่างสัญญานดั้งเดิมและสัญญานที่ผ่านการกรองได้

รายการอ้างอิง

- [1] Wijitbusaba Marome and Rajib Shaw. "COVID-19 Response in Thailand and Its Implications on Future Preparedness", Int. J. Environ. Res. Public Health 2021, Vol. 18(3), Article 1089, 2021.
- [2] Kraichat Tantrakarnapaa and Bhophkrit Bhopdhornangkulb. "Challenging the Spread of COVID-19 in Thailand", One Health and COVID-19, Vol. 11, Article 100173, 2020.
- [3] K. Elasnaoui and Y. Chawki. "Using X-ray Images and Deep Learning for Automated Detection of Coronavirus Disease", Journal of Biomolecular Structure and Dynamics, pp. 1-22, 2020.
- [4] Bowen Wang, Yanjing Sun, Trung Q. Duong, Long D. Nguyen and Lajos Hanzo. "Risk-Aware Identification of Highly Suspected COVID-19 Cases in Social IoT: A Joint Graph Theory and Reinforcement Learning Approach", IEEE Access, Vol.8, pp. 115655–115661, 2020.
- [5] Yang Li and Gonzalo Mateos. "Graph Frequency Analysis of COVID-19 Incidence to Identify County-Level Contagion Patterns in the United States", 2021 IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP), pp. 3230-3234, 2021.
- [6] Ljubi^{*}sa Stankovi^{*}c, Milo^{*}s Dakovi^{*}c, and Ervin Sejdi^{*}. "Vertex-Frequency Analysis of Graph Signals", Signals and Communication Technology, Springer-Nature, 2019.
- [7] Isarapong Eksinchol. "Monitoring the COVID-19 Situation in Thailand", 2020 1st International Conference on Big Data Analytics and Practices (IBDAP), pp 1-6, 2020.

- [8] Leah Goldsberry, Weiyu Huang, Nicholas F. Wymbs, Scott T. Grafton, Danielle S. Bassett and Alejandro Riberio. "Brain Signal Analytics from Graph Signal Processing Perspective", 2017 IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP), pp. 851 855, 2017.
- [9] Ljubi`sa Stankovi´c, Danilo Mandic, Milo`s Dakovi´c, Ilya Kisil, Ervin Sejdi´and Anthony G. Constantinides. "Understanding the Basis of Graph Signal Processing via an Intuitive Example-Driven Approach", IEEE Signal Processing Magazine, Vol.36, pp. 133 145, 2019.

ภาคผนวก ก

แบบเสนอหัวข้อโครงงาน รายวิชา 2301399 Project Proposal ปีการศึกษา 2564

ชื่อโครงงาน (ภาษาไทย) การสร้างกราฟเพื่อวิเคราะห์ความถี่กราฟสำหรับข้อมูลผู้ติดเชื้อ

โควิด-19 รายวันในประเทศไทย

ชื่อโครงงาน (ภาษาอังกฤษ) Graph construction to analyse graph frequency for daily

COVID-19 infected data in Thailand

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาธร เหลืองสดใส

2. อาจารย์ ดร.ทรรปณ์ ปณิธานะรักษ์

ผู้ดำเนินการ นาย ศรัณย์พัทธ ศุจินันท์ชยะกูร เลขประจำตัวนิสิต 6133758323

สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการ

คอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักการและเหตุผล

การระบาดของ COVID-19 เป็นปัญหาที่กระทบต่อประเทศไทยในทุกด้าน ซึ่งการควบคุมการ ระบาดได้รวดเร็วจะช่วยลดความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด จากการศึกษาของ Wijitbusaba Marome and Rajib Shaw [1] พบว่าประเทศไทยสามารถควบคุมการระบาดของ COVID-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการระบาดระลอกแรก และลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้เป็น อย่างดี แต่ในการระบาดระลอกที่สามประเทศไทยไม่สามารถควบคุมได้เหมือนการระบาดระลอกแรก รวมกับการกลายพันธ์ของเชื้อที่ทำให้การระบาดเป็นไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น ส่งผลให้การควบคุมการ ระบาดเป็นไปได้ยากกว่าเดิม

เพื่อให้การควบคุมการระบาดมีประสิทธิภาพมากขึ้น เครื่องมือต่างๆ ที่ช่วยในการวิเคราะห์ การระบาดหรือคาดเดาการระบาดของ COVID-19 จึงถูกพัฒนาและนำมาใช้ โดยเครื่องมือที่มีการ พัฒนาขึ้นในประเทศไทยส่วนมากจะเป็นการวิเคราะห์การระบาดจากข้อมูลดิบบางอย่างที่เก็บมา เช่น การนำตัวเลขผู้ติดเชื้อไปคาดการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่โดยใช้ตัวแบบจำลอง SEIR [7] หรือการนำ ตัวแบบจำลอง SEIR ไปใช้ในการหาความสัมพันธ์การระบาดของ COVID-19 กับอุณหภูมิ [2] ซึ่งการ

วิเคราะห์ที่กล่าวมาไม่ได้มีการนำข้อมูลด้านอื่นมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อหารูปแบบการระบาดร่วมด้วย เช่น ข้อมูลรับรู้เชิงพื้นที่ (spatial awareness) หรือ จำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่

เครื่องมือที่ศึกษาและพัฒนาสำหรับช่วยในการควบคุมการระบาด COVID-19 มีด้วยกันหลาย ประเภท เช่น การใช้การเรียนรู้ของเครื่องในการระบุผู้ติดเชื้อจากภาพ x-ray ในปอด [3] การระบุ ความเสี่ยงที่จะติดเชื้อCOVID-19 จากการใช้ reinforcement learning ใน joint graph [4] ปัญหาที่ เกิดขึ้นจากการนำเครื่องมือเหล่านี้มาใช้ในประเทศไทย คือข้อมูลที่มีอยู่ในประเทศไทยนำไปปรับใช้ได้ ยาก เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีการเก็บข้อมูลไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องไม่มี การเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือจำกัดการเข้าถึง ดังนั้นการสร้างเครื่องมือที่ซับซ้อนเพื่อช่วยในการ ควบคุมการระบาด COVID-19 ในประเทศไทยจึงเป็นไปได้ยาก

จากงานของ Yang Li and Gonzalo Mateos [5] ที่ได้มีการประยุกต์นำ Graph signal processing ไปศึกษา Graph frequencies เพื่อนำไปวิเคราะห์รูปแบบการระบาดของ COVID-19 ใน ประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มจากนำข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อ COVID-19 รายวันในระดับ county มาสร้าง เป็นสัญญาณ และสร้างกราฟจากข้อมูล commute flow จากนั้นทำการวิเคราะห์ความถี่กราฟ เริ่ม จากแปลงกราฟ commute flow ให้เป็น Laplacian กราฟ ทำ graph Fourier transform ได้ ผลลัพธ์คือ eigenvector และ eigenvalue ซึ่งแสดงถึงความถี่กราฟ จากนั้นทำการแบ่งช่วงความถี่ ของ graph signal จากการทำ graph filtering เริ่มจากการสร้าง filter มีด้วยกัน 2 แบบคือ lowpass filter และ high-pass filter ซึ่งสร้างจากการเลือก eigenvector ที่ค่า eigenvalue ของมันอยู่ ในช่วง 20% ที่น้อยที่สุดและช่วง 20% ที่มากที่สุดตามลำดับ หลังจากนั้นทำการกรองสัญญาณด้วย filter ที่สร้าง จะได้ผลลัพธ์เป็นสัญญาณที่ถูกแบ่งออกมาอยู่ในช่วงความถี่ที่กำหนด นั้นคือ low-pass หรือสัญญาณที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยเมื่อเทียบกับจุดในบริเวณรอบข้าง และ high-pass หรือ สัญญาณที่มีการเปลี่ยนแปลงมากเมื่อเทียบกับจุดในบริเวณรอบข้าง โดยสามารถนำผลที่ได้จากการ แบ่งช่วงความถี่ของ graph signal นี้ไปวิเคราะห์การระบาด COVID-19 ในระดับ county เพื่อ พิจารณาว่าบริเวณใดมีการระบาดที่ต่อเนื่องกันเป็นรูปแบบเดียวกันเมื่อเทียบกับบริเวณรอบข้าง (lowpass regions) และบริเวณใดมีการระบาดในลักษณะที่แตกต่างกันเมื่อเทียบกับบริเวณรอบข้าง (high-pass regions) ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่หลากหลาย แสดงให้เห็นถึง การระบาด COVID-19 ในเชิงลึกมากกว่าผลที่ได้จากการวิเคราะห์เพียงข้อมูลผู้ติดเชื้อรายวันอย่าง เดียว ซึ่งผลลัพธ์เชิงลึกนี้สามารถนำเอาไปประยุกต์เป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการประกอบการตัดสินใจ ในการวางแผนควบคุมการระบาด ทั้งยังสามารถนำเอาไปปรับพัฒนาให้ใช้ได้จริงในประเทศไทยอีก ด้วย

จากการศึกษาในข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำงานของ Yang Li and Gonzalo Mateos มาต่อยอดเพื่อพัฒนาเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์การระบาด COVID-19 ในประเทศไทย อย่างไรก็ตามงานของ Yang Li ได้มีการนำเอาข้อมูล commute flow มาสร้างเป็นกราฟสำหรับ นำเอาไปวิเคราะห์ความถี่ด้วย ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้ไม่ได้มีการจัดเก็บไว้หรือมีการเผยแพร่ให้เป็น สาธารณะในประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัยต้องหาวิธีการสร้างกราฟแบบอื่นแทน จากการศึกษาใน [6] พบว่าการสร้างกราฟสำหรับนำไปวิเคราะห์ความถี่สามารถสร้างได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับการนิยาม ปัญหาให้สอดคล้องกับตัวข้อมูลและผลลัพธ์ที่สนใจ ทางผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลเชิงพื้นที่ได้แก่ ระยะห่าง ระหว่างอำเภอ และระยะเดินทางระหว่างอำเภอมาสร้างกราฟ และเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้เพื่อหากราฟที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ความถี่เพื่อตรวจดูรูปแบบการระบาด COVID-19 ใน ประเทศไทย

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการวิเคราะห์การระบาดเชิงพื้นที่ของ COVID-19 ในประเทศไทย โดย สร้างกราฟจากข้อมูลเชิงพื้นที่ วิเคราะห์ความถี่กราฟ และนำผลที่ได้มาจัดการกับข้อมูลผู้ติดเชื้อ รายวันในแต่ละอำเภอ เพื่อหาว่าในบริเวณใกล้เคียงกัน บริเวณใดมีความถี่ผู้ติดเชื้อเป็นไปในรูปแบบ เดียวกัน และบริเวณใดมีความถี่ผู้ติดเชื้อแตกต่างกัน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ทั้งหมดจะถูกนำไปวิเคราะห์เพื่อ ตรวจสอบรูปแบบการระบาดในเชิงพื้นที่

ขอบเขตของโครงงาน

โครงงานนี้ใช้ข้อมูลผู้ติดเชื้อรายวันในแต่ละอำเภอของประเทศไทย มีทั้งหมด 928 อำเภอ จาก 77 จังหวัด โดยนำข้อมูลมาจากเว็บไซต์ data.go.th ใช้ข้อมูลตั้งแต่ก่อนเริ่มการระบาดระลอกที่ 3 เป็นระยะเวลา 1 เดือน หรือข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2564 จนถึงวันที่ 1 ธันวาคม 2564 ผลลัพธ์ ที่ได้จะเป็นข้อมูลสองชุดคือ ค่าความเป็น low-pass หรือค่าความเป็นต่อเนื่องกัน เมื่อเทียบกับบริเวณ รอบข้าง และค่าความเป็น high-pass หรือค่าความไม่ต่อเนื่องกันเมื่อเทียบกับบริเวณรอบข้าง

วิธีการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน

- 1. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2. เตรียมข้อมูลผู้ติดเชื้อรายวันในแต่ละอำเภอ และทำความสะอาดข้อมูล
- 3. สร้างกราฟรูปแบบต่างๆ จากข้อมูล ระยะห่างระหว่างอำเภอ และระยะเดินทางระหว่าง อำเภอ
- 3.1 สร้างกราฟโดยใช้ gaussian kernel โดยมี threshold เป็นค่าเฉลี่ยอำเภอที่อยู่ ใกล้กัน

- 3.2 สร้างกราฟโดยใช้ข้อมูลอำเภอที่อยู่ติดกันจากข้อมูลใน Wikipedia
- 3.3 สร้างกราฟโดยใช้ nearest neighbor
- 4. วิเคราะห์ความถี่ของกราฟ
  - 4.1 ทำ graph Fourier transform เพื่อวิเคราะห์ความถี่ของสัญญาณ
- 4.2 สร้าง ideal filter จากการเลือก eigenvector ที่ eigenvalue อยู่ในช่วงที่ กำหนด
- 4.3 ทำการ filter สัญญาณ เพื่อกรองความถี่ของสัญญาณในแต่ละช่วงความถี่ที่ กำหนด
  - 4.4 หา magnitude ของแต่ละอำเภอในแต่ละช่วงความถี่ที่กำหนด
- 5. สร้าง heat map สำหรับดูการระบาดของ COVID-19
  - 5.1 สร้าง heatmap จากข้อมูลผู้ติดเชื้อรายวันทั้ง 8 เดือนในทุกกราฟ
- 5.2 สร้าง heatmap จากข้อมูลติดเชื้อรายวันโดยแบ่งมาคำนวณและสร้างทีละ 1 สัปดาห์
- 6. ประเมิณผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ความถี่กราฟ
  - 6.1 วิเคราะห์ T-test ตรวจสมมติฐานที่ตั้ง เพื่อทดสอบความแตกต่าง
  - 6.2 วิเคราะห์ผลลัพธ์เชิงคุณภาพจากรูปแบบการระบาดจาก heat map
- 7. วิเคราะห์และอภิปรายผล
- 8. จัดทำเอกสาร

ตารางเวลาการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ปี 2564					ปี 2565			
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ช.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง									
2. เตรียมข้อมูลผู้ติดเชื้อรายวันในแต่									
ละอำเภอและทำความสะอาดข้อมูล									
3. สร้างกราฟรูปแบบต่างๆ จาก									
ข้อมูล ระยะห่างระหว่างอำเภอ และ									
ระยะเดินทางระหว่างอำเภอ									
4. วิเคราะห์ความถี่ของกราฟ									
5. สร้าง heat map สำหรับดูการ									
ระบาดของ COVID-19									

6. ประเมิณผลลัพธ์ที่ได้จากการ					
วิเคราะห์ความถี่กราฟ					
7. วิเคราะห์และอภิปรายผล					
8. จัดทำเอกสาร					

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ต่อผู้พัฒนา

- 1. ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการวางแผนและการทำงานเป็นขั้นตอน
- 2. ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยกราฟ
- 3. พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ที่ได้จากโครงการ

- 1. ผู้ใช้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการระบาดของ covid-19 นอกเหนือจากแผนภาพจำนวนผู้ติด เชื้อรายวัน
- 2. ผู้ใช้สามารถนำข้อมูลรูปแบบการระบาดเชิงพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนควบคุมการ ระบาดได้ดียิ่งขึ้น เช่น การใช้เป็นเกณฑ์ประกอบในการแบ่งพื้นที่ความรุนแรงของการระบาด
- 3. สามารถนำผลการสร้างกราฟไปประยุกต์ต่อยอดในการพัฒนาเครื่องมืออื่นที่มีความ ใกล้เคียงกันได้

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้

1. ฮาร์ดแวร์

คอมพิวเตอร์ที่มีรุ่นของหน่วยประมวลผลกลางไม่ต่ำกว่า Intel Core i3-9100F @3.60 GHz และความจุของหน่วยความจำไม่ต่ำกว่า 8 GB

- 2. ซอฟต์แวร์
  - 2.1 Visual Studio Code เวอร์ชัน 1.61
  - 2.2 wolframe mathematica เวอร์ชั้น 12
  - 2.3 ชุดคำสั่งในภาษา Python สำหรับการทำงานและประมวลผลข้อมูล เช่น numpy, pandas, scipy, matplotlib, wikipedia, pygsp
  - 2.4 Tableau เวอร์ชัน 2020.3

งบประมาณ

หูฟังไร้สาย
 มาส์ไร้สาย
 ชิ้น 3,730 บาท
 มาส์ไร้สาย
 ชิ้น 1,520 บาท

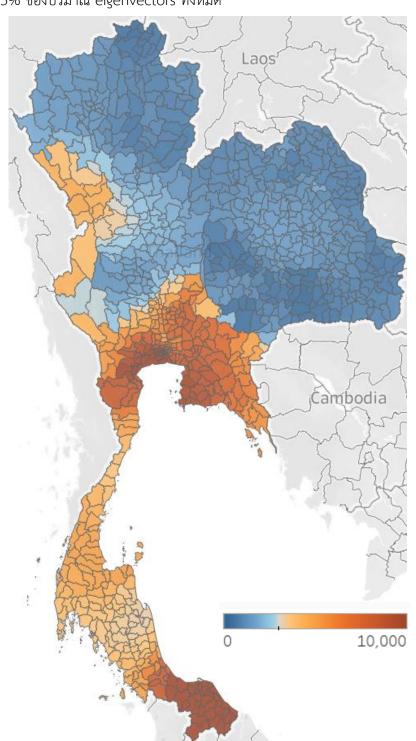
<u>รวม 5,250 บาท</u>

เอกสารอ้างอิง

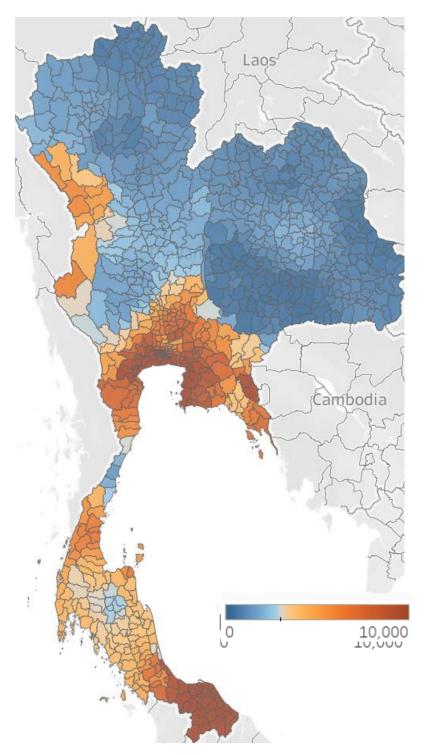
- [1] Wijitbusaba Marome and Rajib Shaw. "COVID-19 Response in Thailand and Its Implications on Future Preparedness", Int. J. Environ. Res. Public Health 2021, Vol. 18(3), pp. 1089, 2021.
- [2] Kraichat Tantrakarnapaa and Bhophkrit Bhopdhornangkulb. "Challenging the spread of COVID-19 in Thailand", Vol. 11, pp. 100173, 2020.
- [3] K. Elasnaoui and Y. Chawki. "Using X-ray Images and Deep Learning for Automated Detection of Coronavirus Disease", Journal of Biomolecular Structure and Dynamics, pp. 1-22, 2020.
- [4] Bowen Wang, Yanjing Sun, Trung Q. Duong, Long D. Nguyen and Lajos Hanzo. "Risk-Aware Identification of Highly Suspected COVID-19 Cases in Social IoT: A Joint Graph Theory and Reinforcement Learning Approach", IEEE Access, Vol.8, pp. 115655–115661, 2020.
- [5] Yang Li and Gonzalo Mateos. "Graph Frequency Analysis of COVID-19 Incidence to Identify County-Level Contagion Patterns in the United States", ICASSP 2021 2021 IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP), pp. 3230-3234, 2021
- [6] Ljubi`sa Stankovi´c, Milo`s Dakovi´c, and Ervin Sejdi´. "Vertex-Frequency Analysis of Graph Signals", Signals and Communication Technology, Springer-Nature, 2019
- [7] Isarapong Eksinchol. "Monitoring the COVID-19 Situation in Thailand", 2020 1st International Conference on Big Data Analytics and Practices (IBDAP), pp 1-6, 2020

ภาคผนวก ข ภาพผลลัพธ์สัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบที่ได้ในแต่ละ filter

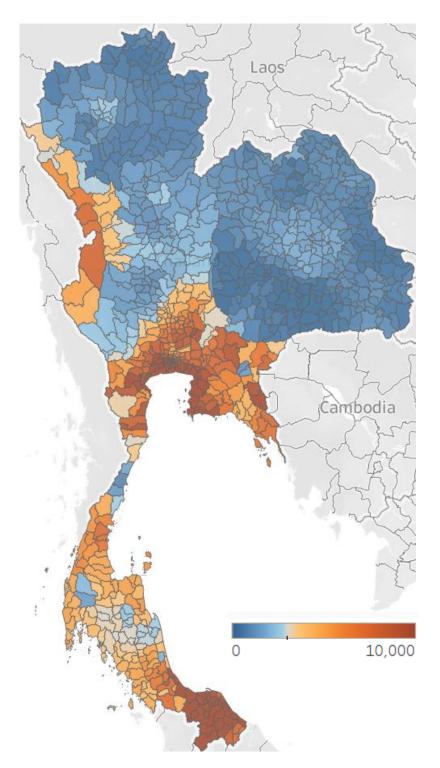
1. ภาพสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors มาด้วย ปริมาณ 5% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด

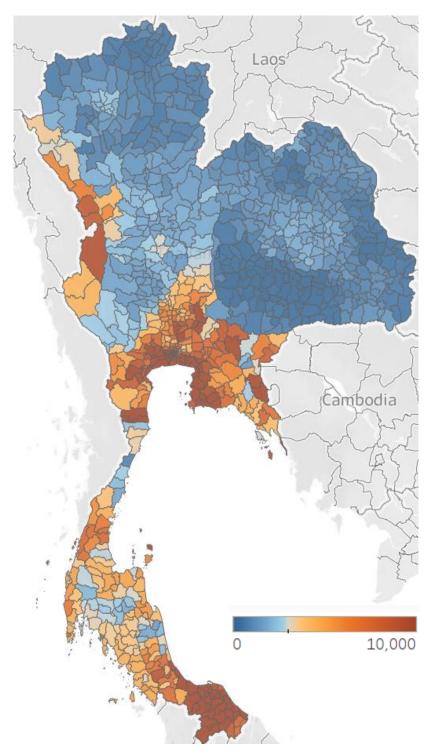
2. ภาพสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors มาด้วย ปริมาณ 10% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด

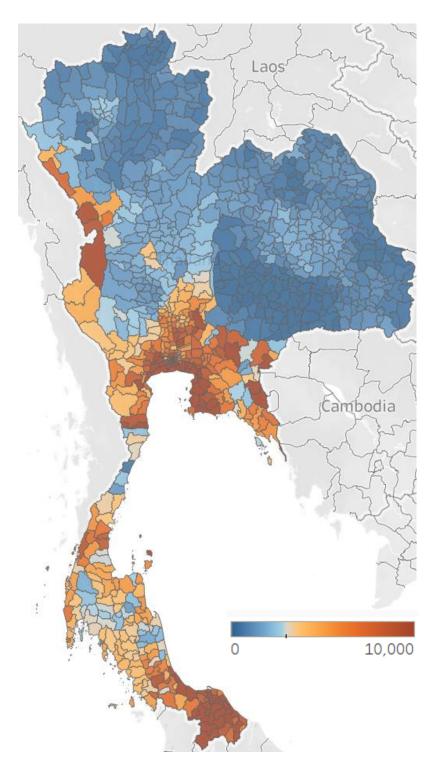
3. ภาพสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors มาด้วย ปริมาณ 20% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด

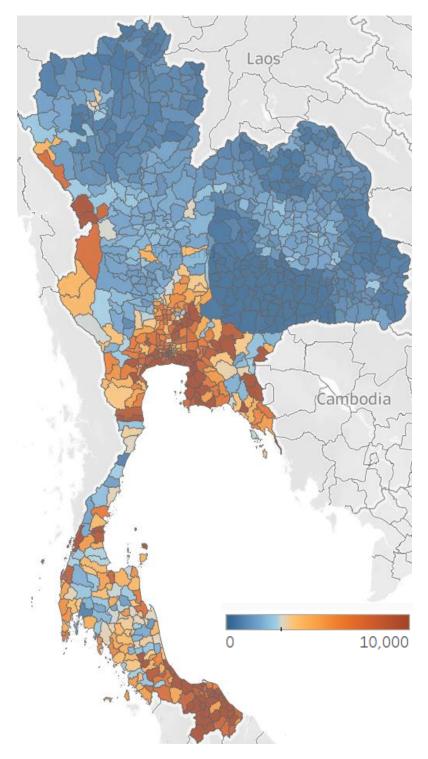
4. ภาพสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors มาด้วย ปริมาณ 30% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด

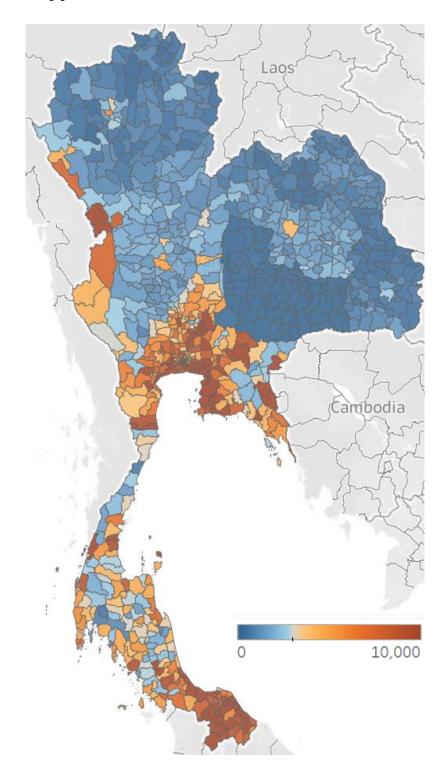
5. ภาพสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors มาด้วย ปริมาณ 40% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด

6. ภาพสัญญาณที่ถูกปรับให้เรียบด้วย filter ที่สร้างจากการเลือก eigenvectors มาด้วย ปริมาณ 80% ของปริมาณ eigenvectors ทั้งหมด

7. ภาพสัญญาณตั้งต้น

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างส่วนของโปรแกรมที่ใช้ในการประมวลผลสัญญาณกราฟ

1. ส่วนของการสร้างเมทริกซ์สัญญาณ

โดยทำการอ่านข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันในแต่ละอำเภอที่ทำความสะอาดแล้ว สร้างเป็น สัญญาณรายวัน จากนั้นแปลงเป็นสัญญาณรายสัปดาห์ และ normalize เป็นจำนวนผู้ติดเชื้อต่อ ประชากร 100,000 คน

```
import pandas as pd
case = pd.read_excel(r'District_daily_clean.xlsx')
pop = pd.read excel(r'District pop.xlsx')
signal daily = [[0 for day in range(273)] for district in range(928)]
N = case.shape[0] #นับจำนวน case ทั้งหมดที่เกิดขึ้น
for i in range (N):
   for j in range (928):
         if pop.at[j,'District'] == case.at[i,'district_of_onset'] :
               if pop.at[j,'Province']== case.at[i,'province of onset']:
                  posDis = j
                  break
   signal daily[posDis][case.at[i,'announce date']-44287] += 1
signal weekly = [[0 for week in range(39)] for district in range(928)]
for i in range(928):
   for j in range(39):
      signal weekly[i][j] = round(sum(signal daily[i][j*7:j*7+7]))
for i in range(928):
   for j in range(39):
      signal weekly[i][j] = signal weekly[i][j]*100000/pop.at[i,'Pop']
```

2. ส่วนของการสร้างกราฟ

เริ่มจากการอ่านข้อมูลระยะห่างระหว่างอำเภอซึ่งเป็นเมทริกซ์ 928*928 ถัดไปหาระยะห่างที่ สั้นที่สุดของอำเภอที่กำลังพิจารณา จากนั้นกำหนดน้ำหนักของเส้นเชื่อมของอำเภอที่กำลังพิจารณา ตามสมการ (5)

```
import pandas as pd

distance = pd.read_excel('distance.xlsx')
distance_arr = distance.to_numpy()

Graph = [[0 for column in range(928)] for row in range(928)]

for i in range(928):
    row = np.array(distance_arr[i])
    min_r = min(row[row != 0]) #หาระยะห่างที่สั้นที่สุดของอำเภอ i
    for j in range(928):
    if distance_arr[i][j] == 0:
        continue
    else:
        if distance_arr[i][j]>= 4*min_r : Graph[i][j] = 0
        else:
        Graph[i][j] = 1-math.log(distance_arr[i][j]/min_r,4)
```

3. ส่วนของการปรับสัญญาณให้เรียบแบบในอุดมคติ และการกำหนดค่า magnitude เริ่มจากการอ่านข้อมูลสัญญาณ และกราฟ จากนั้นแยกส่วนประกอบ eigenvector ของ กราฟ สร้าง filter ตามสมการ (4) จากนั้นนำ filter ที่สร้างไปคูณกับสัญญาณได้สัญญาณที่ผ่านการ กรอง สุดท้ายคำนวณ magnitude ประจำอำเภอตามสมการ (8)

```
import numpy as np
from pygsp import graphs
import pandas as pd
import math
```

```
W dataframe = pd.read excel('Graph.xlsx')
x_dataframe = pd.read_excel(r'signal_normalize.xlsx')
x raw dataframe = pd.read excel(r'signal.xlsx')
x = x dataframe.to numpy()
x raw = x raw dataframe.to numpy()
W = W dataframe.to numpy()
G = graphs.Graph(W)
G.compute laplacian()
G.compute fourier basis()
v = G.u
vt = np.transpose(v)
filter_30_hat = np.zeros((928,928))
sm = 0.3
for i in range(928):
   if i<=928*sm : filter_30_hat[i][i]=1
   else : filter 30 hat[i][i] = 0
filter_30 = np.matmul(np.matmul(v,filter_30_hat),vt)
xl = np.matmul(filter 30,x)
magnitude = [0 for district in range(928)]
for i in range(928):
   magnitude[i] = math.log((sum(x[i])+500)/(sum(abs(xl[i]))+500),2)
   if magnitude[i]>1 : magnitude[i] = 1
  if magnitude[i] < -1 : magnitude[i] = -1
```

4. ส่วนของการสร้างกลุ่มข้อมูลสำหรับการทดสอบ

สร้างกลุ่มข้อมูลที่ 1 จากการเลือกอำเภอที่มีค่า magnitude ใกล้เคียง 0 ที่สุดทั้งจำนวนบวก และจำนวนลบ หรือก็คืออำเภอที่ค่า magnitude กำลัง 2 มีค่าน้อยที่สุดมา 100 อำเภอ สร้างกลุ่ม ข้อมูลที่ 2 สร้างจากการเลือกอำเภอที่มีค่า magnitude น้อยที่สุดมา 100 อำเภอ และสร้างกลุ่มข้อมูล ที่ 3 จากการเลือกอำเภอที่มีค่า magnitude สูงที่สุดมา 100 อำเภอ ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็น index ของ อำเภอในแต่ละกลุ่มข้อมูล

```
magnitude_square = [ magnitude[i]**2 for i in range (928)]

group_1 = np.argpartition(magnitude_square, 100)[:100]

group_2 = np.argpartition(magnitude, 100)[:100]

group_3 = np.argpartition(magnitude, -100)[-100:]
```

5. ส่วนของการทดสอบ t-test ของค่าทดสอบความแปรปรวนประจำอำเภอ

เริ่มจากคำนวณความแปรปรวนประจำอำเภอของแต่ละอำเภอในแต่ละกลุ่มข้อมูลตาม สมการ (10) ด้วยข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แท้จริง จากนั้นทำการทดสอบระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และ กลุ่มข้อมูลที่ 2 และทำการทดสอบระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 ด้วย p_value = 0.05

```
from scipy.stats import t

def TV_r(i):

TV_r = 0

for k in range(39):

for j in range(928):

if i != j and W[i][j]!=0:

TV_r += W[i][j]*abs(math.log((x_raw[i][k]+1)/(x_raw[j][k]+1),2))

return TV_r

var_district_G1 = []

var_district_G2 = []

var_district_G3 = []
```

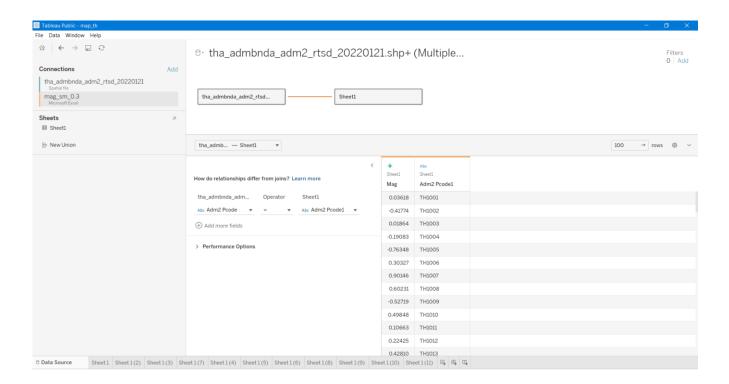
```
for i in range(100):
  var_district_G1.append(TV_r[group_1[i]])
  var_district_G2.append(TV_r[group_2[i]])
  var district G3.append(TV r[group 3[i]])
mean_G1 = np.mean(var_district_G1)
sd G1 = np.std(var district G1)
mean G2 = np.mean(var district G2)
sd G2 = np.std(var district G2)
mean G3 = np.mean(var district G3)
sd_G3 = np.std(var_district_G3)
t_value = (mean_G1-mean_G2)/(np.sqrt(sd_G1**2/100+sd_G2**2/100))
t_test = t.cdf(t_value,99)*2
result_var_1v2 = t_test<0.05
t_value = (mean_G1-mean_G3)/(np.sqrt(sd_G1**2/100+sd_G3**2/100))
t_{test} = t.cdf(t_{value,99})*2
result var 1v3 = t test<0.05
```

6. ส่วนของการทดสอบ t-test ของค่าทดสอบจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยประจำอำเภอ
เริ่มจากคำนวณจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยของแต่ละอำเภอในแต่ละกลุ่มข้อมูล โดยใช้จำนวนผู้ติด
เชื้อที่แท้จริง จากนั้นทำการทดสอบระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 2 และทำการทดสอบ
ระหว่างกลุ่มข้อมูลที่ 1 และกลุ่มข้อมูลที่ 3 ด้วย p_value = 0.05

```
avg_G1 = []
avg_G2 = []
avg G3 = []
for i in range(100):
  avg G1.append(np.average(x raw[group 1[i]]))
  avg_G2.append(np.average(x_raw[group_2[i]]))
  avg G3.append(np.average(x raw[group 3[i]]))
mean G1 = np.mean(avg G1)
sd G1 = np.std(avg G1)
mean_G2 = np.mean(avg_G2)
sd_G2 = np.std(avg_G2)
mean_G3 = np.mean(avg_G3)
sd_G3 = np.std(avg_G3)
t_value = (mean_G1-mean_G2)/(np.sqrt(sd_G1**2/100+sd_G2**2/100))
t_test = t.cdf(t_value,99)*2
result_avg_1v2 = t_test<0.05
t_value = (mean_G1-mean_G3)/(np.sqrt(sd_G1**2/100+sd_G3**2/100))
t_{test} = t.cdf(t_{value,99})*2
result_avg_1v3 = t_test<0.05
```

7. ส่วนของการสร้าง heat map

สร้างโดย tableau public นำข้อมูลรูปร่างในระดับอำเภอ หรือ adm2 จากเว็บไซต์ https://data.humdata.org/dataset/cod-ab-tha มาเชื่อมกับข้อมูล magnitude ประจำอำเภอ โดยเลือกเชื่อมด้วย attribute รหัสของอำเภอ

ประวัติผู้เขียน

นาย ศรัณย์พัทธ ศุจินันท์ชยะกูร
รหัสนิสิต 6133758323
วันเดือนปีเกิด 2 สิงหาคม 2543
ภูมิลำเนา จังหวัดราชบุรี
กำลังศึกษาในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย